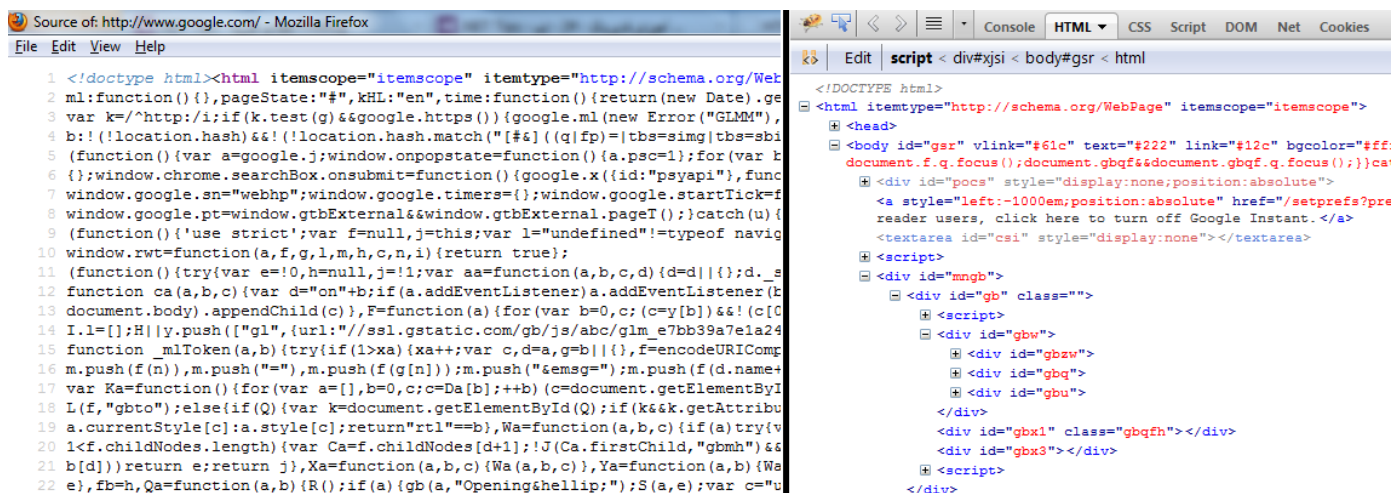

در این سری از [مقالات آموزش FireBug](#) ، به صورت ترتیبی پیش رفتیم و ابتدا توضیحات تقریباً مفصلی در مورد [پنل Console](#) دادیم.

اکنون به پرکاربردترین بخش آن ، یعنی پنل HTML می‌رسیم.

محتویاتی که در این پنل نمایش داده می‌شود ، کدهای صفحه‌ی جاری ، بصورت زنده است و با چیزی که از سمت سرور به مرورگر ارسال می‌شود متفاوت است ، تگ‌های HTML بصورت درختی مرتب شده اند و رنگی نمایش داده می‌شوند و امکان ویرایش محتوا ، ویرایش استایل ، مشاهده‌ی آرایش تگ‌ها بصورت بصری و ... وجود دارد.

نگاهی به کدهای ارسال شده به مرورگر در آدرس [Google.com](http://www.google.com) و نحوه‌ی نمایش آن در فایرباگ را ملاحظه بفرمایید.
(کدهای ارسال شده سمت چپ - نمایش در فایرباگ سمت راست)

این پنل به سه بخش اصلی تقسیم می‌شود :

بخش اصلی یا NodeView که محتوای صفحه را بصورت درختی و مرتب و رنگی نمایش می‌دهد.

Panel Toolbar که در بالای پنل قرار دارد.

Side Panels که شامل پنل‌های DOM , Layout , Computed , Style می‌شود.

که به ترتیب برای نمایش و ویرایش استایل‌ها ، مشاهده استایل‌های محاسبه شده ، مشاهده Layout یا آرایش و نمایش اطلاعات DOM تگ انتخاب شده در NodeView است.

در این مقاله با دو بخش NodeView و Panel Toolbar ، و در مقاله‌ی بعد با پنل‌های سمت راست یعنی Side Panels آشنا می‌شویم.

ویرایش HTML

هر تگ HTML از یک سری Attribute تشکیل می‌شود که در فایرباگ نام ویژگی بصورت آبی تیره و مقدار آن با رنگ قرمز مشخص شده است. برای ویرایش هریک از آن‌ها کافیت برویش کلیک کنید تا آن مقدار در یک باکس ویرایش به نمایش دربیاید. با ویرایش مقدار ، این تغییر در لحظه بروی صفحه اعمال می‌شود.

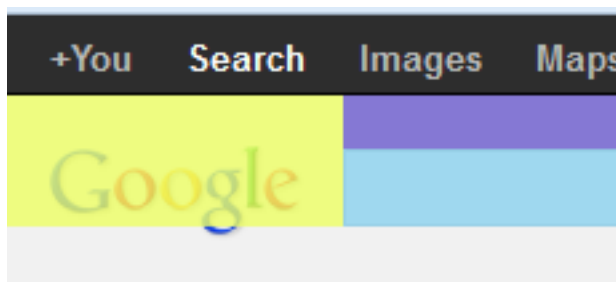

برای اضافه کردن یک Attribute جدید به تگ هم بروی تگ مورد نظر راست کلیک می‌کنید و سپس گزینه‌ی New Attribute را انتخاب می‌کنید. ابتدا نام ویژگی ، یک Enter ، سپس مقدار را وارد می‌کنید. با زدن کلیدهای Enter متوالی ، می‌توانید به وارد کردن ویژگی‌ها ادامه دهید.

برای ویرایش کردن یک تگ و تگ‌های فرزندش ، بروی تگ مورد نظر کلیک کنید تا به حالت انتخاب دربیاید ، سپس بروی دکمه‌ی Edit در بالای پنل کلیک کنید. در نهایت بعد از انجام ویرایش ، مجدداً بروی دکمه‌ی Edit کلیک کنید.

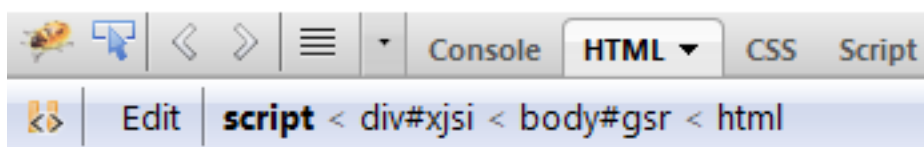
Node View

NodeView نام بخش اصلی پنل HTML است که محتویات صفحه را بصورت مرتب شده و درختی نمایش می‌دهد. تگ (Node) هایی که دارای فرزند می‌باشند ، یک علامت + یا - در کنارشان وجود دارد که با کلیک بروی آن می‌توانید آن تگ را باز/بسته کنید. همچنین این کار با کلیدهای + و - یا Right Arrow و Left Arrow از روی کیبورد هم قابل انجام است. برای باز کردن یک لینک در این قسمت هم از ترکیب Ctrl و کلیک موس کمک بگیرید. در نهایت زمانی که موس را بروی یک تگ قرار می‌دهید ، محیطی که توسط آن تگ در صفحه اشغال شده است بصورت رنگی مشخص می‌شود. که رنگ زرد به معنی محیط margin ، رنگ آبی تیره به معنی محیط padding و رنگ آبی روشن هم به معنی محیط محتوا است.

Panel Toolbar

این قسمت در بالای پنل HTML قرار دارد که گزینه‌های زیر را دارا می‌باشد:

Break On Mutate

این دکمه امکان توقف کد JavaScript ای که سعی در ویرایش محتوای صفحه را دارد ، می‌دهد. زمانی که FireBug تشخیص دهد که کدی سعی در ویرایش محتوا دارد ، شما را به خط مورد نظر از کد ، در پنل Script منتقل می‌کند.

Edit

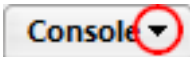
این دکمه برای ویرایش مستقیم محتوای یک تگ بکار می‌رود نکته‌ی جالب در ویرایش محتوا در فایرباگ این است که تغییرات در لحظه اعمال می‌شوند و نیاز به عمل بروزرسانی جداگانه نیست. برای مثال در همین قسمت Edit ، با هر ویرایش محتوا ، تغییرات در لحظه اعمال می‌شوند.

Element Path

زمانی که یک تگ را در FireBug انتخاب می‌کنید ، لیستی از تگ‌ها که از تگ جاری شروع و به تگ ریشه ختم می‌شود ، نمایش داده می‌شود که با کلیک بروی هر کدام ، همان به عنوان تگ فعلی یا انتخاب شده تعیین می‌شود. نتیجه‌ی عملیاتی که بروی این تگ‌های انجام می‌دهید (حرکت موس و راست کلیک کردن) معادل همان عملیات بروی تگ‌های نمایش داده شده در قسمت اصلی (NodeView) است.

Options Menu

هر تب یا پنل در فایرباگ دارای یک سری تنظیمات است که Options Menu نام دارد. تب HTML هم دارای یک سری تنظیمات است که دانش‌تان آنها بسیار به شما کمک خواهد کرد. این منو با کلیک کردن بروی فلش تب (

(یا راست کلیک کردن بروی تب ظاهر می‌شود.

Show Full Text

در صورت فعال بودن ، متون بصورت کامل نمایش داده می‌شوند ، در غیراینصورت بصورت خلاصه شده نمایش داده می‌شوند.

Show White Space

در صورت فعال بودن ، فضاهاى خالى ، کرکترهاى خط جدید و ... را نمایش می‌دهد.

```
<p>
  This menu is reachable via the little
  arrow in the panel tab (
  <a class="image" href="/wiki/index.php
  /File:OptionsMenuArrow.png">
  ) or by right-
  clicking on the panel tab (since
  <a title="Firebug Release
  Notes" href="/wiki/index.php
  /Firebug_Release_Notes#Firebug_1.9">Fire
  bug 1.9</a>
  ) .
</p>
```

Show Comments

در صورت فعال بودن ، کامنت‌ها را هم نمایش می‌دهد

```
<div id="jump-to-nav">
  <!-- start content -->
  <div class="thumb tright">
    <p>The HTML panel displays the generated
    HTML/XML of the currently opened page.
```

سه گزینه ی Show Entities As Unicode و Show Entities As Symbols ، Show Entities As Names ، نوع نمایش کرکترهای ویژه را تعیین می‌کنند.

Highlight Changes

در صورت فعال بودن ، تگ تغییر یافته توسط JavaScript (یا تگ والدی که قابل مشاهده باشد) Highlight می‌شود

Expand Changes

در صورت فعال بودن ، زمان تغییر دادن یک تگ توسط JavaScript ، والدهای آن تگ باز (Expand) می‌شوند

Scroll Changes Into View

در صورت فعال بودن این گزینه ، هنگام تغییر یک تگ در صفحه توسط JavaScript ، قسمت NodeView به قسمت تغییر بافته حرکت می‌کند.

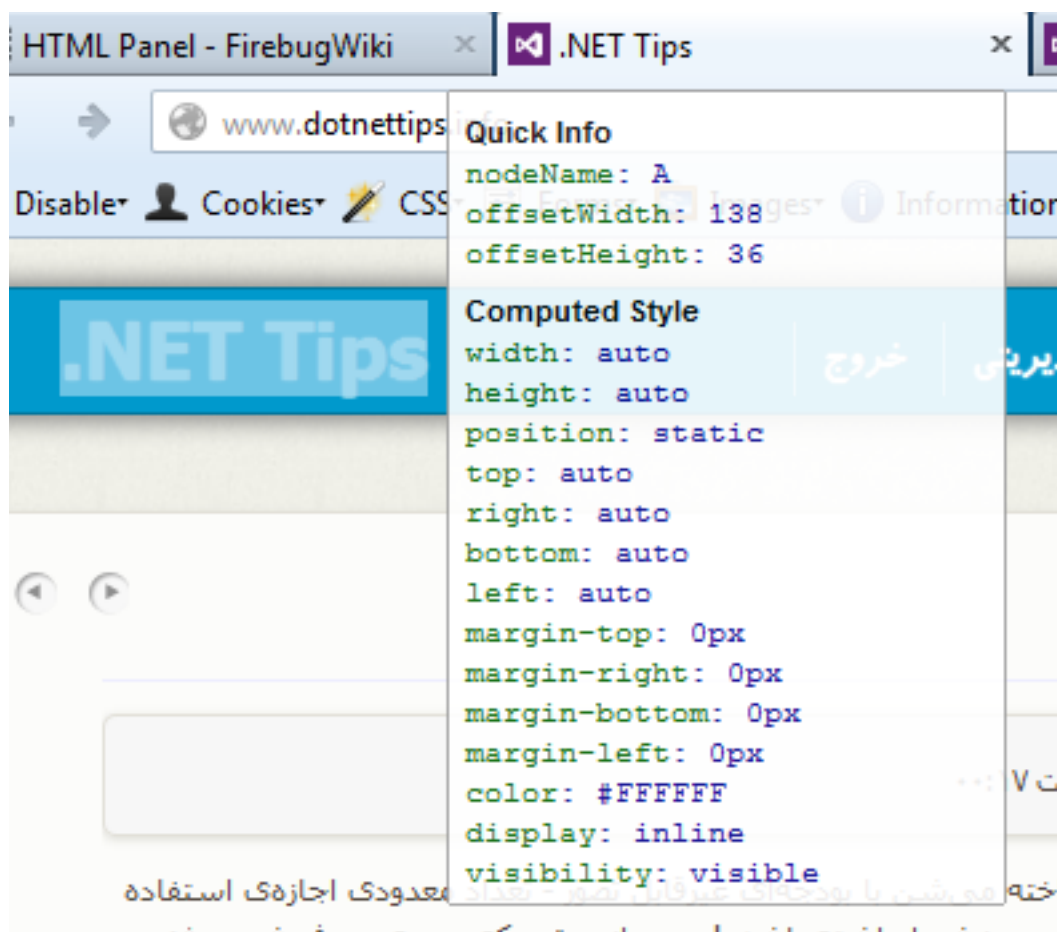
(فعال بودن این گزینه هنگام بررسی سایت هایی که اسلایدر یا سیستم هایی مشابه دارند ، باعث میشه که نتوانید بروی قسمت‌های سایت تمرکز کنید و مدام اسکرول به قسمت تغییرات منتقل می‌شود.)

Shade Box Model

در صورت فعال بودن ، فضای padding , margin و content را به شکلی که در بالا گفته شد نمایش می‌دهد ، در غیر اینصورت فقط یک خط دور تگ نشان می‌دهد.

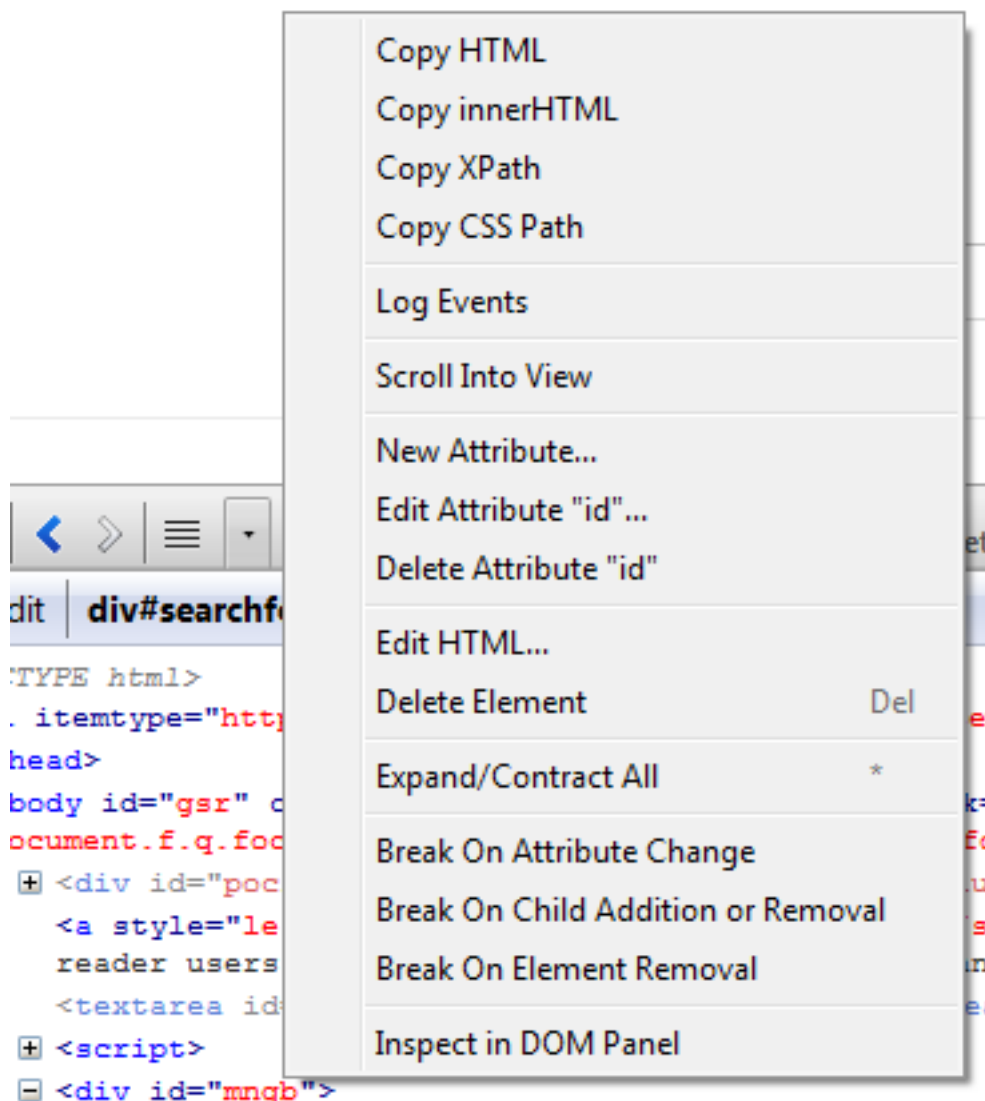
Show Quick Info Box

در صورت فعال بودن ، یک پاپ‌آپ به همراه اطلاعات مختصری از تگ در صفحه نمایش می‌دهد.

Context Menu

اگر بروی یک تگ راست کلیک کنید ، یک منو نمایش داده می‌شود ، در این قسمت با گزینه‌های این منو آشنا می‌شویم.

Copy HTML

خود تگ و محتوایش را بصورت HTML در حافظه کپی می‌کند.

Copy innerHTML

محتوای تگ را در حافظه کپی می‌کند.

Copy XPath

آدرس [XPath](#) تگ را در حافظه کپی می‌کند.

Copy CSS Path

[CSS Selector](#) تگ را در حافظه کپی می‌کند.

Log Events

رویدادهای تگ را در پنل Console ثبت می‌کند. (کلیک موس ، فشردن کلید ، ...) برای لغو لاگ کردن ، مجدداً بروی تگ راست کلیک کرده و این گزینه را از حالت انتخاب خارج کنید.

Scroll Into View

صفحه را به جایی که تگ قابل نمایش است منتقل می‌کند.

...New Attribute

یک attribute جدید به تگ اضافه می‌کند.
برای لغو عملیات ، دکمه‌ی Esc را بزنید.

..."<Edit Attribute "<attribute name

اگر بروی یک attribute راست کلیک کرده باشید ، این گزینه و گزینه‌ی بعدی را مشاهده خواهید کرد.
معادل کلیک بروی نام attribute است ، نام را به حالت ویرایش درمی آورد.

"<Delete Attribute "<attribute name

attribute را حذف می‌کند.

...Edit HTML

تگ را به حالت ویرایش می‌برد.
معادل انتخاب تگ ، زدن کلید Edit است.

Delete Element

تگ را حذف می‌کند.
راه دیگر حذف یک تگ ، انتخاب تگ و فشردن کلید Del از کیبورد است.

Expand/Contract All

تگ و Childهایش را باز/بسته می‌کند. (بجز تگ های <script> , <style> , <link>)
می‌توان با ترکیب کلید **+ Shift *** هم این کار را انجام داد که در این حالت تگ‌های فوق هم شامل باز/بسته شدن می‌شوند.

Break On Attribute Change

مانع اجرای کد JavaScript ای که attribute تگ را تغییر می‌دهد می‌شود و فایرباگ به خطی که باعث این عمل شده است در پنل Script منتقل می‌شود.
به عبارتی دیگر یک Break Point در خط JavaScript ای که باعث ویرایش attribute می‌شود قرار می‌دهد.

Break On Child Addition or Removal

مشابه توضیح قبل ، Break Point را در خطی که باعث اضافه/حذف شدن تگ Child شده است قرار می‌دهد.

Break On Element Removal

مشابه توضیح قبل ، Break Point را در خطی که باعث حذف شدن تگ شده است قرار می‌دهد.

Inspect in DOM Tab

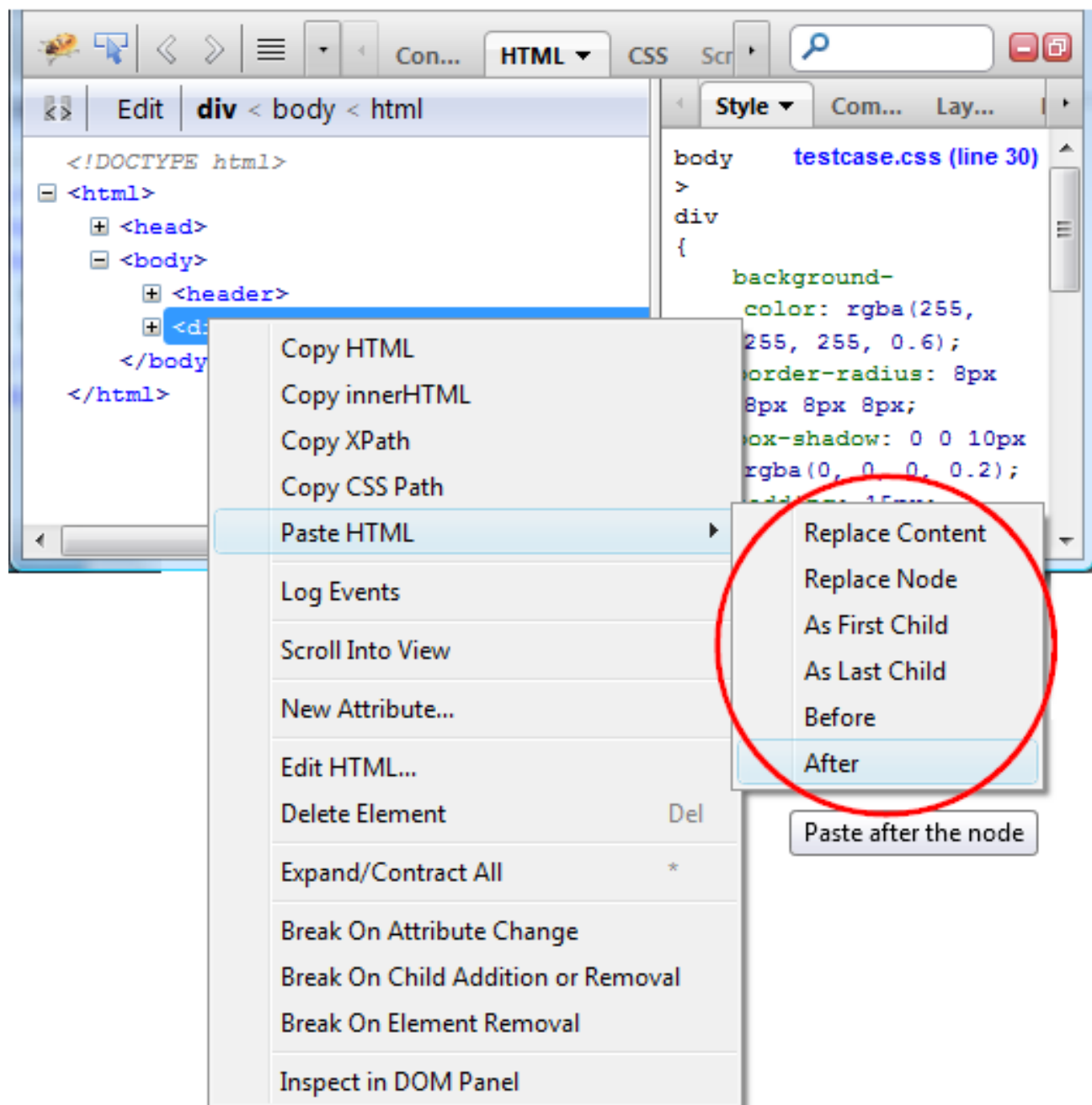
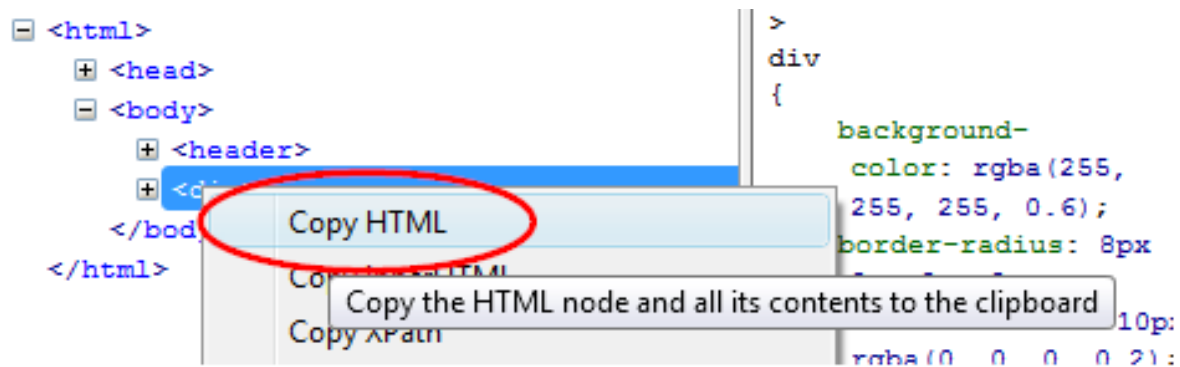
تگ فعلی را در پنل DOM ، برای بررسی باز می‌کند.

در [قسمت بعدی](#) با پنل‌های سمت راست (Side Panels) آشنا می‌شویم.

نظرات خوانندگان

نویسنده: احمد احمدی
تاریخ: ۱۳۹۱/۱۲/۲۵ ۱۵:۰

در [ورژن 1.11](#) از این افزونه ، امکانی برای paste کردن Html به صفحه ، به Context منوی پنل HTML اضافه شده که کار ویرایش محتویات Html را ساده تر کرده.
در حالی که قبلا برای این کار می بایست تگ را به حالت ویرایش درآورد و محتویات را اضافه کرد.

در [قسمت قبل](#) توضیحاتی در مورد تب HTML ارائه کردیم. در این قسمت توضیحات کاملی در مورد پنل‌های جانبی داخل پنل HTML می‌دهیم.

Side Panels

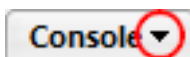
در پنل HTML در کنار ارائه امکاناتی برای مشاهده و کار با تگ‌های صفحه، اطلاعات و امکانات دیگری هم برای تگ انتخاب شده در قسمت NodeView وجود دارد. این امکانات در پنل‌هایی که سمت راست پنل اصلی قرار دارند گنجانده شده است که به ترتیب برای نمایش و ویرایش استایل‌ها، مشاهده استایل‌های محاسبه شده، مشاهده Layout یا آرایش و نمایش اطلاعات DOM تگ انتخاب شده در NodeView هستند.

Style - 1

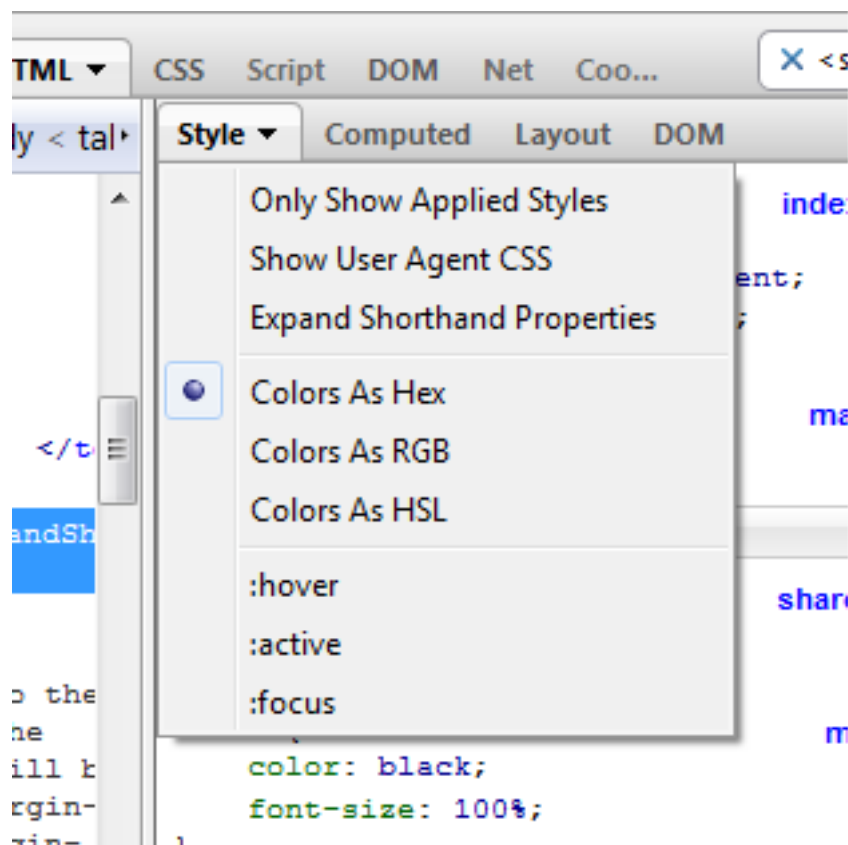
در این تب استایل‌هایی که در حال حاضر بروی تگ انتخاب شده اعمال شده اند، نمایش داده می‌شود. در صورتی که موس را بروی مقادیر استایل‌هایی که جلوه‌ی بصری دارند بگیرید، یک پاپ‌آپ کوچک نمایان می‌شود که مقدار را نمایش می‌دهد.

Options Menu

هر تب یا پنل در فایرباگ دارای یک سری تنظیمات است که Options Menu نام دارد. تب Style هم دارای یک سری تنظیمات است که دانستن آنها بسیار به شما کمک خواهد کرد. این منو با کلیک کردن بروی فلش تب (

) یا راست کلیک کردن بروی تب ظاهر می‌شود.

Only Show Applied Styles

در صورت انتخاب ، فقط استایل هایی که اعمال شده اند نمایش داده می شوند. (استایل های Overwrite شده نمایش داده نمی شوند.)

(این گزینه قابلیت خوبی است ، اما چندبار برای بنده پیش آمده که این مورد به اشتباه استایلی که اعمال شده بود را هم Overwrite شده در نظر گرفته بود. پس در هین طراحی استایل و کار با CSS اگر احیانا یکی از استایل هایتان وجود نداشت و از وجود آن اطمینان داشتید ، غیرفعال کردن این گزینه را امتحان کنید.)

Show User Agent CSS

با فعال کردن این گزینه ، استایل هایی که توسط مرورگر اعمال شده اند هم نمایش داده می شوند.

Expand Shorthand Properties

با فعال کردن این گزینه ، استایل هایی که بصورت کوتاه شده تعریف شده اند را بصورت گسترده و باز شده نمایش می دهد. برای مثال ، دستور margin را بصورت margin-top , margin-right , margin-bottom , margin-left نمایش می دهد.

سه گزینه ی Colors As HSL و Colors As Hex ، Colors As RGB تعیین کننده ی فرمت نمایش رنگ ها هستند.

سه گزینه ی :hover ، :active و :focus هم برای تعیین کلاس کاذب برای تگ جاری کاربرد دارند. برای مثال شما می خواهید استایلی که یک لینک زمان موس برویش قرار دارد را بررسی کنید ، لینک را در NodeView انتخاب می کنید و سپس از گزینه ی :hover را فعال می کنید.

Panel

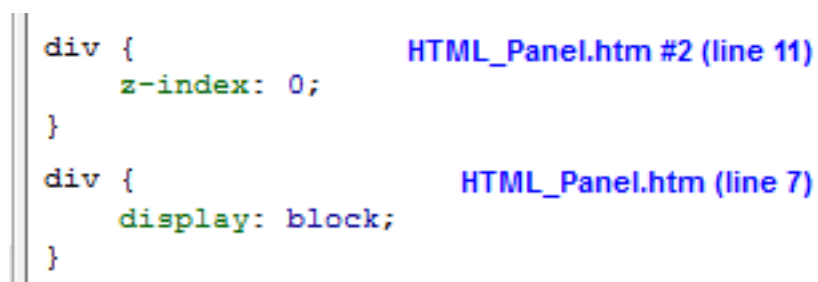
Element styles

استایل هایی که بصورت inline (در خود تگ) تعریف شده اند هم در این قسمت نمایش داده می شود و نام rule آن element.style است.

Source Links

در بالا-راست هر بخش ، یک لینک قرار دارد که لینک فایل استایلی است که در همان قسمت وجود دارد و عددی که در پرانتز قرار دارد ، شماره خط استایل در همان فایل است.
اگر نام فایل با نام صفحه ی جاری برابر باشد ، به معنی وجود استایل در تگ <style> در صفحه ی جاری است و شماره ی بعد از # هم ایندکس تگ <style> است.
(با کلیک بروی لینک فایل ، فایل در خط مورد نظر در پنل CSS نمایش داده می شود.)

Inherited rules

rule های به ارث رسیده هم در قسمت های جداگانه به همراه استایل های به ارث رسیده نمایش داده می شود و تگی والد که استایل ها از آن به ارث رسیده اند هم در قسمت عنوان همان استایل ها نمایش قرار داده شده است. (با کلیک بروی آن ، در قسمت Nodeview انتخاب می شود.)

Inline editing

استایل‌های نمایش داده شده در این پنل را براحتی و با کلیک کردن بروی نام یا مقدار هر یک از دستورات می‌توانید تغییر دهید. برای نوشتن دستورات و مقادیر آن‌ها می‌توانید از پیشنهادهای فایرباگ هم کمک بگیرید و با دکمه‌های Arrow Up و Arrow Down هم بین مقادیر مجاز حرکت کنید.

دستورات یا مقادیر نا صحیح در هین تایپ ، با رنگ قرمز و مقادیر صحیح با رنگ سبز مشخص می‌شوند. (این امکان خیلی مفید است ، برای مثال می‌خواهید فونت‌های مختلف را برای یک استایل امتحان کنید ، دستور font-family را می‌نویسید و بعد از زدن Enter ، با دکمه های Arrow Up و Arrow Down در لحظه نتیجه‌ی اعمال فونت‌های مختلف و در دسترس را مشاهده می‌کنید و بهترین را بر می‌گزینید. یا برای یافتن بهترین مقدار margin ، بعد از دستور margin ، زدن کلید Enter ، وارد کردن یک عدد برای شروع ، می‌توان باز هم با دکمه های Arrow Up و Arrow Down به سرعت تغییر را در صفحه مشاهده کرد.)

Rendered font highlighted

برای دستور font ، فایرباگ هوشمندانه عمل کرده و فونتی که در حال استفاده است را پررنگ می‌کند. این امکان برای یافتن خطاهای متداول هنگام تعریف فونت‌های غیر سیستمی ، بسیار مفید است.

```
#headermenu li {                                css?v=...HIE5j41 (line
border-left: 1px solid rgba(255, 255, 255, 0.5
display: inline-block;
font: bold 16px "b koodak",arial,sans-serif;
```

Context Menu

این منو زمانی که در پنل راست کلیک کنید ظاهر می‌شود و نسبت به منطقه (Context) ای که در آن راست کلیک کرده اید ، گزینه‌های متفاوتی را مشاهده خواهید کرد. در جدول زیر ، گزینه‌ها ، Contextشان و توضیح هر گزینه آمده است.

گزینه	Context	توضیحات
Copy Rule Declaration	CSS selector	CSS Rule فعلی را به همراه استایل هایش در clipboard کپی می‌کند
Copy Style Declaration	CSS selector	استایل‌های CSS Rule فعلی را در clipboard کپی می‌کند
Copy Location	source link	آدرس فایل تعریف CSS Rule را در clipboard کپی می‌کند
Open in New Tab	source link	آدرس فایل تعریف CSS Rule را در تب جدید باز می‌کند
Edit Element Style...	everywhere	امکان تعریف استایل‌های درون تگ (inline) را محیا می‌کند
Add Rule...	everywhere	یک Rule جدید ایجاد می‌کند CSS Rule هایی که در حال حاضر وجود دارد را هم پیشنهاد می‌دهد
Delete "<rule name>"	CSS selector	CSS Rule فعلی را حذف می‌کند

گزینه	Context	توضیحات
New Property...	CSS rule	یک استایل جدید به CSS Rule فعلی اضافه می‌کند
Edit "<property name>"...	CSS property	Property فعلی را به حالت ویرایش می‌برد راه دیگر ویرایش Property ، کلیک بروی آن است
Delete "<property name>"	CSS property	Property فعلی را حذف می‌کند
Disable "<property name>"	CSS property	Property فعلی را غیر فعال می‌کند را سریع تر ، کلیک کردن در ناحیه‌ی پشت Property ، بروی علامت قرمز رنگ است
Refresh	everywhere	محتویات پنل را بروز می‌کند
Inspect in DOM Panel	CSS rule	CSS Rule فعلی را در پنل DOM برای بررسی باز می‌کند
Inspect in CSS Panel	CSS rule	CSS Rule فعلی را در پنل CSS برای بررسی باز می‌کند
<Default Editor Name>	CSS rule	فایل تعریف استایل‌ها را در ادیتور تعریف شده باز می‌کند (این گزینه در صورت تعریف ادیتور در تنظیمات FireBug نمایش داده خواهد شد)

Computed - 2

در این تب نتیجه‌ی پردازش استایل‌های ارائه شده توسط کاربر ، برای تگ مشخص شده در قسمت NodeView نمایش داده می‌شود. (مقادیر استایل‌هایی که در نهایت بروی تگ اعمال شده اند.)

Style	Computed ▾	Layout	DOM
[-] Text			
[-] font-family			
	"Trebuchet MS",helvetica,sans-serif		
.editsection	"Trebuchet MS",helvetica,sans-serif		index.....e=18000 (line 62)
body	sans-serif		main.css?270 (line 42)
body	"Trebuchet MS",helvetica,sans-serif		index.....e=18000 (line 14)
[-] font-size			
	10px		
@element.style	10px		
h3.editsection	76%		main.css?270 (line 133)
#globalWrapper	127%		main.css?270 (line 51)
h3	132%		main.css?270 (line 132)
body	x-small		main.css?270 (line 42)
h3	138%		index.....e=18000 (line 44)

Style Tracing

برای ردیابی استایل‌ها ، استایل‌ها به ترتیب اعمال شدنشان مرتب شده اند و اولین مقدار ، مقداری است که اعمال شده است. مقادیر Overwrite بصورت خط کشیده شده و استایل‌های Overwrite شده بصورت خاکستری-کمرنگ نمایش داده می‌شوند. هر استایل هم مانند تب Style ، یک لینک به منبع خود دارد.

Options Menu

Show User Agent CSS

در صورت انتخاب ، فقط استایل‌هایی که اعمال شده اند نمایش داده می‌شوند.

Sort alphabetically

در صورت انتخاب ، استایل‌ها به ترتیب الفبا ، و در صورت عدم انتخاب بصورت گروه بندی نمایش داده می‌شوند.

Show Mozilla Specific Styles

در صورت انتخاب ، استایل‌های مخصوص Mozilla را نمایش می‌دهد. (استایل‌هایی با پیشوند -moz-)

سه گزینه‌ی Colors As RGB ، Colors As Hex و Colors As HSL تعیین کننده‌ی فرمت نمایش رنگ‌ها هستند.

Context Menu

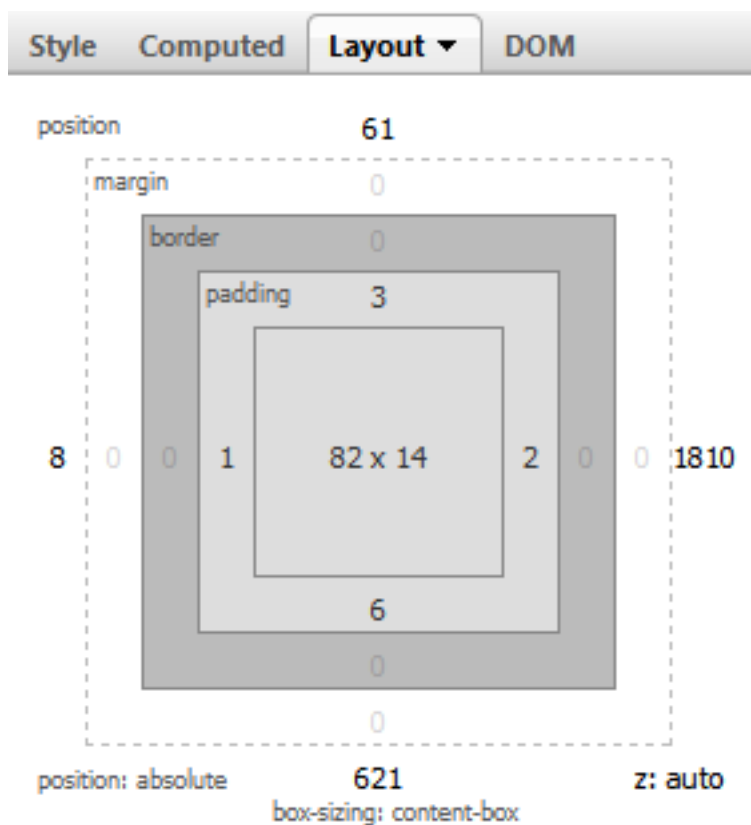
این منو زمانی که در پنل راست کلیک کنید ظاهر می‌شود و نسبت به منطقه (Context) ای که در آن راست کلیک کرده اید ، گزینه‌های متفاوتی را مشاهده خواهید کرد. در جدول زیر ، گزینه‌ها ، Context‌شان و توضیح هر گزینه آمده است.

گزینه	Context	توضیحات
Expand All Styles	everywhere	CSS Rule فعلی را به همراه استایل‌هایش در clipboard کپی می‌کند
Collapse All Styles	everywhere	استایل‌های CSS Rule فعلی را در clipboard کپی می‌کند
Inspect in DOM panel	styles	آدرس فایل تعریف CSS Rule را در تب جدید باز می‌کند
Copy Location	style source link	امکان تعریف استایل‌های درون تگ (inline) را محیا می‌کند
Open in New Tab	style source link	یک Rule جدید ایجاد می‌کند CSS Rule‌هایی که در حال حاضر وجود دارد را هم پیشنهاد می‌دهد
Inspect in CSS panel	style source link	CSS Rule فعلی را حذف می‌کند
<Default Editor Name>	style source link	فایل تعریف استایل‌ها را در ادیتور تعریف شده باز می‌کند (این گزینه در صورت تعریف ادیتور در تنظیمات FireBug نمایش داده خواهد شد)

Layout - 3

در این تب ، مقادیر Box Model بصورت بصری نمایش می‌دهد. می‌توان با کلیک کردن بروی هریک از مقادیر ، آن را ویرایش کرد. (این تغییر بصورت inline در تگ اعمال می‌شود).

با حرکت موس بروی قسمت‌های مختلف ، می‌توان همان قسمت‌ها را در صفحه بصورت خط کشی شده مشاهده کرد. (البته ظاهراً در ورژن 1.10.4 که بنده استفاده می‌کنم ، عملیات ویرایش مقادیر به درستی انجام نمی‌شود).

Options Menu

Show Rulers and Guides

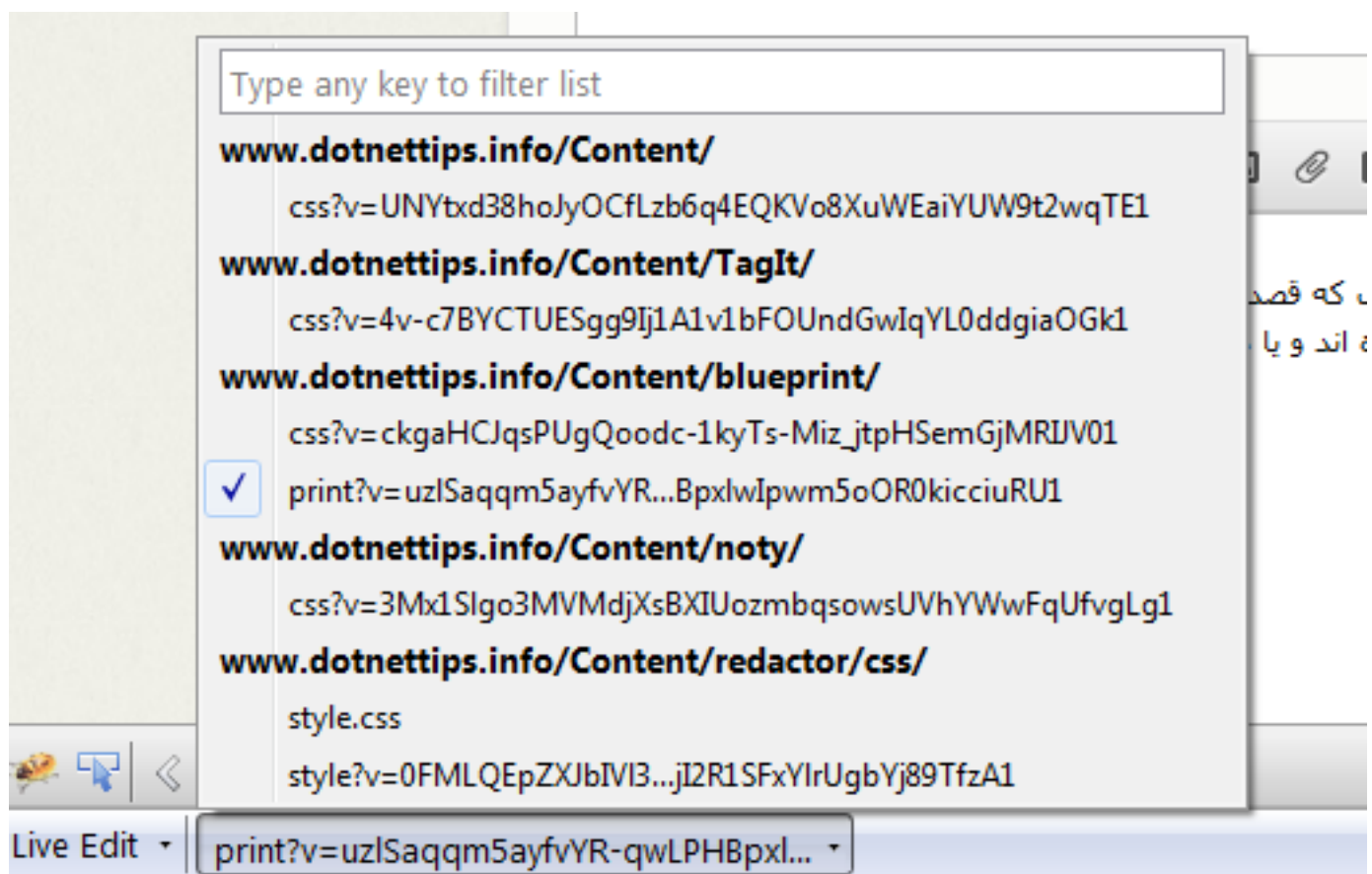
در صورت انتخاب ، خط‌های راهنما را هنگام حرکت موس بروی اجزای Box Model در صفحه نمایش می‌دهد.

این پنل اطلاعات DOM تگ جاری را نمایش می‌دهد.
این پنل تمام قابلیت‌های [پنل DOM](#) اصلی را دارا می‌باشد.
(در مقالات آینده با تب DOM آشنا خواهیم شد.)

Style	Computed	Layout	DOM ▼
	accessKey		""
	accessKeyLabel		"Alt+Shift+"
	contextMenu		null
	dataset		DOMStringMap { }
	isContentEditable		false
	itemId		""
+	itemProp		{ length=0, value more... }
+	itemRef		{ length=0, value more... }
	itemScope		false
+	itemType		{ length=0, value more... }

پنل CSS مانند پنل جانبی Style که در [مقاله‌ی قبل](#) بررسی کردیم است با این تفاوت که امکانات بیشتری برای افرادی که قصد تصریف استایل دارند محیا کرده است. در این پنل می‌توان به اضافه ، ویرایش و حذف استایل هایی که به صفحه‌ی جاری توسط فایل‌های مختلف اضافه شده اند و یا داخل خود صفحه تعریف شده اند پرداخت.


```
body {
    background: none repeat scroll 0 center transparent;
    color: #000000;
    font-family: Tahoma;
    font-size: 10pt;
    line-height: 1.5;
}

.container {
    background: none repeat scroll 0 center transparent;
}
```

همچنین در این پنل امکان ویرایش یک فایل css بصورت کامل وجود دارد ، به این صورت که می‌توانید تمام محتویات فایل مورد نظر را در یک Text area ویرایش کنید.

مطابق با روالی که در قسمت قبل پیش گرفتیم عمل می‌کنیم و به ترتیب به تشریح ابزار پنل ، خود پنل ، منوی راست کلیک و پنل جانبی Elements می‌پردازیم.

Options Menu

با راست کلیک کردن بروی تب CSS و یا کلیک کردن بروی فلش کوچک روی تب CSS قابل دسترس است و امکانات زیر را محیا می‌کند:

Expand Shorthand Properties : نمایش دستورات css بصورت کامل ، به این معنی که دستوراتی مانند margin که هم بصورت خلاصه و هم بصورت کامل تعریف می‌شوند را بصورت کامل نمایش می‌دهد. مثلا margin را چهار مقدار margin-top , margin-bottom , margin-left , margin-right نمایش می‌دهد.

Color As Hex , Color As RGB , Color As HSL : با انتخاب یکی از سه مقدار ذکر شده ، فرمت نمایش رنگ‌ها به حالت انتخاب شده تغییر می‌کند.

مثلا دستور color : #000000 به این صورت نمایش داده می‌شود : color : rgb(0, 0, 0)

Refresh : این گزینه محتویات پنل را بروز می‌کند.

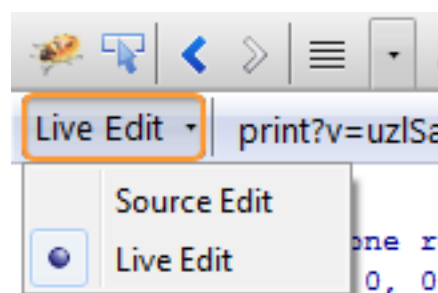
Panel Toolbar

ابزاری موجود در این پنل مشابه پنل‌های دیگر در بالای پنل و در زیر تب پنل‌ها قرار دارد و شامل ابزارهای زیر می‌شود:

Edit Button : این ابزار به دو صورت Live Edit و Source Edit در دسترس هست که با کلیک بروی فلش کوچکی که در سمت راست دکمه قرار دارد می‌توان نوع آن را تغییر داد.

انتخاب حالت Source Edit ، باعث می‌شود سورس فایل به همان صورتی که به مرورگر ارسال شده نمایش داده شود. (کامنت‌ها ، فرمت فایل و ... حفظ می‌شود.)

حالت Live Edit هم باعث نمایش محتویات فایل بصورت مرتب شده می‌شود. (کامنت‌ها و دستوراتی که توسط مرورگر تفسیر نشده اند نمایش داده نمی‌شوند.)

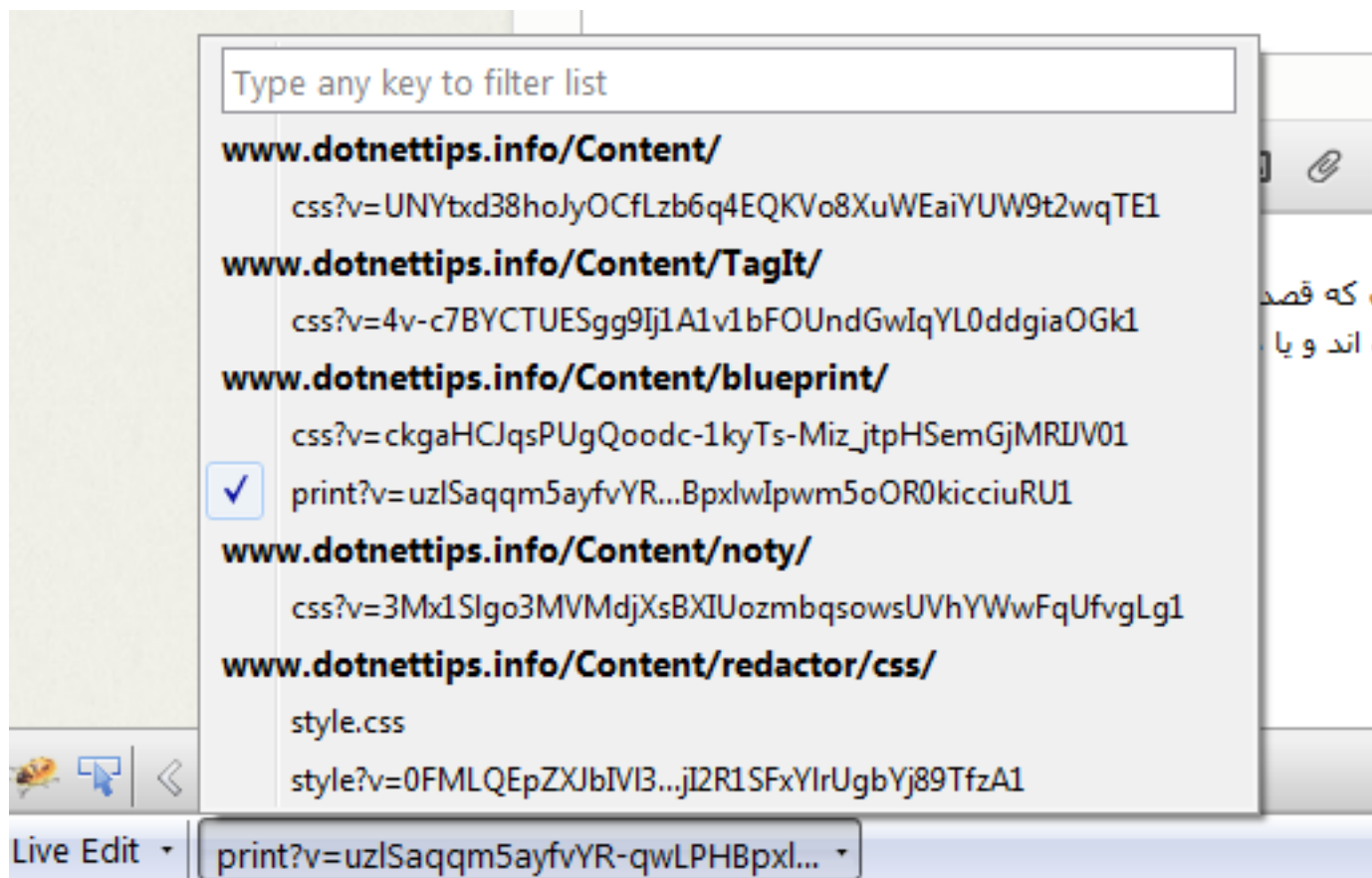

CSS Location Menu : نام فایل جاری که در پنل در حال نمایش است را نمایش می‌دهد و همچنین با کلیک بروی آن ، فایل‌های استایل دیگری که در صفحه بارگزاری شده اند را نمایش می‌دهد. با کلیک بروی هرکدام از فایل‌های نمایش داده شده ، همان فایل در پنل باز می‌شود.

استایل‌هایی که در خود صفحه تعریف شده اند با نام خود صفحه در این قسمت نمایش داده می‌شوند و اگر استایل‌های در چندین تگ style تعریف شده باشند ، دومین تگ با #2 ، سومین با #3 و ... مشخص می‌شوند.

هنگام باز بودن :

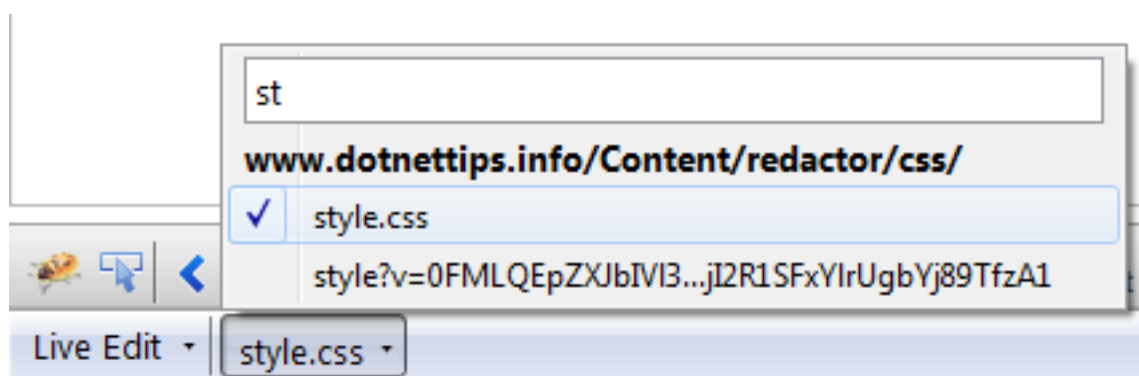
1- فایل هایی که از پوشه های مختلف در صفحه بارگذاری شده اند ، با نام پوشه از هم تفکیک شده اند:


```
body {
    background: none repeat scroll 0 center transparent;
    color: #000000;
    font-family: Tahoma;
    font-size: 10pt;
    line-height: 1.5;
}

.container {
    background: none repeat scroll 0 center transparent;
}
```

2- با تایپ کردن عبارت دلخواه می توان نتایج را محدود کرد:

Panel

منظور از پنل ، قسمتی هست که استایل بصورت فرمت شده و نمایش داده شده است.

Infotips

توسط این قابلیت ، زمانی که موس را بروی آدرس تصاویر ، نوع فونت و ... ببرید ، پاپ آپ کوچکی باز می شود و اطلاعاتی در مورد مقادیر می دهد. مثلا اینکه آیا تصویر مورد نظر به درستی بارگذاری شده یا نه ، نمای کوچکی از تصویر ، شکل فونت و ...

Editing rules

برای ویرایش تعاریف CSS شامل Selector ها ، دستورات و مقادیر ، این پنل ابزارهای مفیدی ارائه می کند. برای ویرایش یک selector ، دستور یا مقدار آن بروی آن عبارت کلیک کنید ، در همین حال یک text box ظاهر می شود و می توانید مقدار جدید را وارد کنید. پس از انجام ویرایش مورد نظر بروی قسمتی از صفحه کلیک کنید یا کلید Tab سپس Esc را بزنید. برای ویرایش دستورات بعدی ، کلید Tab را بزنید و برای لغو تغییر جاری ، کلید Esc را بزنید.

برای ایجاد یک rule جدید ، بروی قسمتی از پنل راست کلیک کرده و سپس گزینه ی "New Rule ..." را برگزینید. برای ایجاد یک property هم چند راه وجود دارد: بروی قسمت از فضای خالی تعریف یک استایل دوبار کلیک کنید. در قسمتی از تعریف یک استایل راست کلیک کرده و گزینه ی "New Property ..." را انتخاب کنید.

بروی مقدار آخرین property کلیک کرده و کلید Tab را بزنید.

هنگام ویرایش یا ایجاد یک Property ، Rule یا مقدار بصورت inline ، حاشیه ی text box متناسب با مقدار وارد شده رنگی را که نمایانگر حالت ذخیره ی مقدار وارد شده است نمایش می دهد. برای مثال اگر مقداری که برای یک selector وارد شده است نامعتبر باشد ، رنگ حاشیه ی text box **قرمز** می شود. جدول زیر حالت های مختلف را شرح می دهد:

رنگ حاشیه	Selector ها	نام Property ها	مقادیر Property ها و Rule ها
خاکستری	تغییری ایجاد نشده است	تغییری ایجاد نشده است	تغییری ایجاد نشده است
قرمز	selector نامعتبر است	نام نامعتبر است	مقدار نامعتبر است
زرد	selector صحیح است اما بروی Element فعلی تاثیر ندارد	نام صحیح است اما مقدار Property غیر مجاز است یا وارد نشده است	
سبز	selector صحیح است	نام و مقدار صحیح هستند	مقدار صحیح است

Auto-completion

زمانی که در حال ایجاد/ویرایش کردن یک Rule, Property یا مقدار آنها هستید ، می‌توانید از این قابلیت استفاده کنید. مثلاً با وارد کردن # تمام Selector هایی که می‌توانند با # شروع شوند در دسترس شما هستند و با دکمه‌های Up/Down می‌توانید مقادیر ممکن را مرور کنید.

اگر در حال ویرایش یک مقدار عددی هستید ، می‌توانید با دکمه‌های Up/Down مقادیر را یک واحد یک واحد افزایش دهید. با نگه داشتن کلید Shift و فشردن Up/Down می‌توانید مقادیر را 10 تا 10 تا تغییر دهید و با نگه داشتن Ctrl بجای Shift ، یک دهم یک دهم.

Toggling styles

با این امکان می‌توانید یک Property را بطور موقت فعال/غیرفعال کنید. با حرکت موس از یک Property یک آیکن قرمز رنگ در کنار آن نمایش داده می‌شود که با کلیک بروی آن ، Property و مقدار آن کمرنگ شده و آیکن قرمز رنگ کنار آن ثابت می‌شود. با کلیک مجدد بروی آن ، Property فعال می‌شود.

```
table.wikitable {
  border-collapse: collapse;
}

table {
  color: black;
  font-size: 100%;
}
```

Context Menu

این منو زمانی که در پنل راست کلیک کنید ظاهر می‌شود و نسبت به منطقه (Context) ای که در آن راست کلیک کرده اید ، گزینه‌های متفاوتی را مشاهده خواهید کرد. در جدول زیر ، گزینه‌ها ، Context شان و توضیح هر گزینه آمده است.

گزینه	Context	توضیحات
Copy Location	CSS Location Menu	آدرس فایل استایل را در حافظه کپی می‌کند.
Open in New Tab	CSS Location Menu	فایل استایل را در یک تب جدید باز می‌کند.
Copy Image Location	image values	آدرس تصویر را در حافظه کپی می‌کند.
Open Image in New Tab	image values	تصویر را در یک تب جدید باز می‌کند.
Copy Color	color values	مقدار رنگ را در حافظه کپی می‌کند.
Copy Rule Declaration	CSS selector	Property و Selector ها را در حافظه کپی می‌کند.
Copy Style Declaration	CSS selector	فقط Property ها را در حافظه کپی می‌کند.
New Rule...	همه جای پنل	یک Rule جدید بالای قسمتی که راست کلیک شده ایجاد می‌کند.
Delete "<selector>"	CSS selector	Rule را حذف می‌کند.

گزینه	Context	توضیحات
New Property...	CSS rule	یک Property جدید در Rule ی که در آن راست کلیک شده ایجاد می کند.
Edit "<property name>"...	CSS property	Property فعلی به حالت ویرایش در می آید. (راه ساده تر ، کلیک بروی Property است.)
Delete "<property name>"...	CSS property	Property فعلی را حذف می کند.
Disable "<property name>"...	CSS property	Property فعلی را غیرفعال می کند.
Refresh	همه جای پنل	محتویات پنل را بروز رسانی می کند.
Inspect in DOM panel	CSS Location Menu, CSS rule	فایل استایل یا Rule را در پنل DOM باز می کند.

Elements Side Panel

در این پنل که سمت راست پنل CSS قرار دارد ، با وارد کردن یک CSS Selector می توانید Element هایی که در صفحه با آن مطابقت دارند را مشاهده کنید.

برای وارد کردن CSS Selector هم می توان مقدار مورد نظر را در قسمت Try a selector ... وارد کرد هم می توان بروی یکی از Selector های پنل راست کلیک کرد و گزینه ی Get Matching Elements را برگزید.

Context Menu این قسمت هم مشابه Context Menu پنل HTML هست و فقط در ورژن 1.11 گزینه ی Paste HTML اضافه شده که در [این کامنت](#) از مقاله ی [آموزش فایرباگ - #5 - HTML Panel](#) توضیح داده شده است.

نظرات خوانندگان

نویسنده: راضیه
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۱/۰۸ ۲۳:۴۶

عالی بود

Base64 یک مبنای عددی است که یکی از کاربردهای آن در نرم افزارها انتقال اطلاعات فایل باینری است. به عنوان مثال با تبدیل محتوای باینری یک تصویر به مبنای 64 میتونید اون تصویر رو در دل فایل هایی نظیر HTML و CSS و SVG قرار بدید؛ یا به اصطلاح اون تصویر رو Embedded (توکار) کنید.

نکته: در Base64 برای هر 6 بیت یک کاراکتر معادل در مبنای 64 در نظر گرفته میشه، به همین دلیل در هنگام تبدیل برای جلوگیری از Lost (گم) شدن داده‌ها عملیات مورد نظر رو بر روی سه بایت داده انجام میدیم. که با این کار برای هر 3 بایت (24 بیت) 4 کاراکتر معادل خواهیم داشت؛ به این ترتیب حجم نهایی فایل تبدیل شده در واحد بایت، برابر است با:

$$(\text{حجم نهایی}) = (3 / \text{حجم کل فایل}) + (\text{حجم کل فایل})$$

و حالا نحوه تبدیل فایل تصویر به Base64:

```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.ComponentModel;
using System.Data;
using System.Drawing;
using System.IO;
using System.Linq;
using System.Text;
using System.Windows.Forms;

namespace Image2Base64Converter
{
    public partial class Form1 : Form
    {
        public Form1()
        {
            InitializeComponent();
        }

        private void btnOpen_Click(object sender, EventArgs e)
        {
            OpenFileDialog ofd = new OpenFileDialog();
            ofd.Multiselect = false;
            ofd.Filter = "Pictures |*.bmp;*.jpg;*.jpeg;*.png";

            if (ofd.ShowDialog(this) == DialogResult.OK)
            {
                txtImagePath.Text = ofd.FileName;
            }
        }

        private void btnConvert_Click(object sender, EventArgs e)
        {
            if (!File.Exists(txtImagePath.Text))
            {
                MessageBox.Show("File not found!");
                return;
            }

            btnCopy.Enabled = false;
            btnConvert.Enabled = false;
            txtOutput.Enabled = false;

            BackgroundWorker bworker = new BackgroundWorker();
            bworker.DoWork += (o, a) =>
            {
                string header = "data:image/{0};base64,";
                header = string.Format(header, txtImagePath.Text.GetExtension());
```

```

        StringBuilder data = new StringBuilder();

        byte[] buffer;
        BinaryReader head = new BinaryReader(
            new FileStream(txtImagePath.Text, FileMode.Open));

        buffer = head.ReadBytes(65536);
        while (buffer.Length > 0)
        {
            data.Append(Convert.ToBase64String(buffer));
            buffer = head.ReadBytes(65536);
        }

        head.Close();
        head.Dispose();

        this.Invoke(new Action(() =>
        {
            txtOutput.ResetText();
            txtOutput.AppendText(header);
            txtOutput.AppendText(data.ToString());

            btnCopy.Enabled = true;
            btnConvert.Enabled = true;
            txtOutput.Enabled = true;
        }));
    };

    bworker.RunWorkerAsync();
}

private void btnCopy_Click(object sender, EventArgs e)
{
    Clipboard.SetText(txtOutput.Text);
}

public static class ExtensionMethods
{
    public static string GetExtension(this string str)
    {
        string ext = string.Empty;
        for (int i = str.Length - 1; i >= 0; i--)
        {
            if (str[i] == '.')
            {
                break;
            }

            ext = str[i] + ext;
        }

        return ext;
    }
}
}

```

توضیح کد:

در خط 44 یک BackgroundWorker تعریف شده است تا عملیات تبدیل در یک ترد جداگانه انجام شود، که در عملیات‌های سنگین ترد اصلی برنامه آزاد باشد.

در خطوط 47 تا 64 کدهای مربوط به تبدیل قرار گرفته است:

در خط 47 و 48 ابتدا یک سرآیند برای معرفی داده‌های تبدیل شده ایجاد میکنیم؛ "data:image/{0};base64," که در آن نوع فایل و پسوند آن را مشخص کرده و سپس الگوریتم به کار گرفته شده برای تبدیل آن را نیز ذکر میکنیم: "data:" + نوع فایل (image) + "/" + پسوند فایل + ";" + الگوریتم تبدیل + ".".

در انتهای کار این سرآیند تولید شده در ابتدای داده‌های تبدیل شده فایل، قرار خواهد گرفت.

در خط 50 یک StringBuilder برای نگهداری اطلاعات تبدیل شده ایجاد کرده ایم.

در خط 52 یک بافر برای خواندن اطلاعات باینری فایل ایجاد کرده ایم.

در خط 53 فایل مورد نظر را برای خواندن باز کرده ایم.

و در خطوط 56 تا 61 فایل مورد نظر را خوانده و پس از تبدیل در متغیر data ذخیره کرده ایم.

در نظر داشته باشید که برای عملکرد صحیح لازم است که عملیات تبدیل بر روی 3 بایت داده انجام شود؛ پس در هر بار خواندن

داده‌های فایل، باید مقدار داده ای که خوانده میشود ضربی از 3 باشد.
در خطوط 63 و 64 نیز منابع اشغال شده سیستم را آزاد کرده ایم.
در انتها داده‌های مورد استفاده برای Embedded کردن تصویر برابر است با:
header + data.ToString()

embedded-images.htm

: فایل نمونه برای نحوه استفاده از تصویر توکار. Image2Base64-Converter.zip
: سورس کامل برنامه ارائه شده.

نظرات خوانندگان

نویسنده: مجتبی حاجی وندیان
تاریخ: ۹:۲۰ ۱۳۹۲/۰۲/۰۲

در کد فوق یک مشکل کوچک وجود دارد که امیدوارم آقای وحید نصیری و یا دیگر دوستان نظر خودشان رو در این رابطه بیان کنن.
مشکل اینه که با اینکه عملیات تبدیل به سرعت انجام میشه، ولی در خط 70 ریختن نتیجه عملیات درون RichTextBox به کندی انجام میشه. برای رفع این مشکل چه کاری میشه انجام داد ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۹:۲۹ ۱۳۹۲/۰۲/۰۲

- مرسوم نیست این همه اطلاعات کد شده رو در یک tetxbox نمایش بدن. به چه دلیلی و چه مقصودی را برآورده می‌کند؟
- برای RichTextBox یک سری متد [BeginUpdate](#) و [EndUpdate](#) هست.
- در کد فوق می‌شود بجای [GetExtension](#) از متد توکار [Path.GetExtension](#) استفاده کرد.
- تصاویر وب عموماً حجیم نیستند (خصوصاً زمانی که قرار است تبدیل به base64 شوند). یعنی حجم بالای 10 مگابایت ندارند که بخواهید با استریم‌ها کار کنید. بهتر است یک ضرب از متد [File.ReadAllBytes](#) استفاده کنید. همچنین در این حالت مشخص (با توجه به حجم پایین تصاویر مورد استفاده در وب سایت‌ها)، استفاده از تردها را هم حذف کنید.
- همیشه زمانیکه کدنویسی می‌کنید این سؤال رو از خودتون بپرسید:
آیا کاری که دارم انجام می‌دم قابلیت استفاده مجدد دارد؟ میشه از قسمتی از نتیجه‌اش در یک پروژه دیگر استفاده کرد؟
مثلاً در کد شما بهتر است قسمت تبدیل تصویر به معادل base64 آن تبدیل به یک متد کمکی با قابلیت استفاده مجدد شود تا اینکه منطقی پیاده سازی آن در بین کدهای UI دفن شده باشد. مطالعه قسمت [Refactoring](#) در سایت در این زمینه مفید است.

نویسنده: مجتبی حاجی وندیان
تاریخ: ۹:۵۳ ۱۳۹۲/۰۲/۰۲

آقای نصیری ممنون از نظرات خوبتون.
حتماً تو کدنویسی‌های آینده نکات مفیدی که گفتید رو اعمال میکنم.

نویسنده: آرمان فرقانی
تاریخ: ۱۲:۴۶ ۱۳۹۲/۰۲/۰۲

ضمن تشکر از نویسنده عزیز. لازم است کمی در مورد کاربردهای آن بیشتر بحث شود. به طور مثال علت Embed کردن یک تصویر در فایل html.

نویسنده: مجتبی حاجی وندیان
تاریخ: ۱۳:۳۴ ۱۳۹۲/۰۲/۰۲

- خب البته من این رو در حین کار با فایل‌های SVG یاد گرفتم؛ برای اینکه بتونم روی فایل‌های SVG تولید شده توی برنامه ام مدیریت بهتری داشته باشم، دنبال راهی بودم که تصاویر رو درون اون Embed کنم. که با این راه آشنا شدم.
- برای فایل‌های HTML و CSS کاربرد خاصی نمیتونم مثال بزنم؛ شایدم اصلاً کاربرد خاصی نداشته باشه! ولی توی کار با فایل‌های SVG میتونه مفید واقع بشه و خیالتون رو در مورد Lost شدن تصاویر راحت کنه. هرچند که کلاً این روش برای تصاویر حجیم مناسب نیست.

نویسنده: مهدی
تاریخ: ۲:۵۷ ۱۳۹۲/۰۲/۰۳

شاید یک کاربرد آن در CSS این هست که تصویر استفاده شده در فایل CSS به همراه سند CSS قابل جابجایی می‌باشد و نیاز نیست که تصویر بر روی هاست Upload شود.

نویسنده: مجتبی حاجی وندیان
تاریخ: ۸:۳۴ ۱۳۹۲/۰۲/۰۳

یک کاربرد جالب دیگر که به ذهنم رسید اینه که، مثلا فرض کنید می‌خواید یه برنامه برای آرشیو کردن صفحات وب روی کامپیوتر بنویسید، خب مسلما گنج‌اندن تمام اطلاعات صفحه وب مورد نظر توی یک فایل، مدیریت اون رو راحت‌تر میکنه.

نویسنده: محسن خان
تاریخ: ۹:۱۲ ۱۳۹۲/۰۲/۰۳

تصاویر base64 از IE8 به بعد پشتیبانی میشه.

```
<htmlEncode> nice & cool </htmlEncode>
```



```
&lt;htmlEncode&gt; nice &amp; cool &lt;/htmlEncode&gt;
```

مقدمه

در دنیای وب دو انکدینگ معروف داریم: Url Encoding و Html Encoding. در هر کدام از این انکدینگ‌ها یک عملیات کلی صورت می‌گیرد: تبدیل کاراکترهای غیرمجاز به عبارات معادل مجاز.

Url Encoding همان‌طور که از نامش پیداست روشی برای کد کردن Url هاست. مثل عبارت کدشده زیر:

```
Hello%20world%20,%20hi
```

درواقع کاراکتر مشخص‌کننده رشته‌ای که Url Encoding احتمالاً در آن اعمال شده است، همان کاراکتر % است. بحث درباره این نوع انکدینگ کمی مفصل است که خود مطلب جداگانه‌ای می‌طلبد. ([اطلاعات بیشتر](#))

Html Encoding نیز با توجه به نامش برای انکدینگ عبارات HTML استفاده می‌شود. مثلاً عبارت زیر را در نظر بگیرید:

```
<html>encoding</html>
```

این عبارت پس از اعمال عملیات Html Encoding به صورت زیر در خواهد آمد:

```
&lt;html&gt;encoding&lt;/html&gt;
```

می‌بینید که در اینجا کاراکترهای < و > به صورت عبارات < و > در آمده‌اند. شرح کاملی درباره این عبارات معادل (که اصطلاحاً به آن‌ها character entity می‌گویند) در [اینجا](#) آورده شده است.

در حالت کلی Html Encoding شامل کد کردن 5 کاراکتر زیر است:

کاراکتر	عبارت معادل	توضیحات
>	>	
<	<	
"	"	
'	'	یا ' به غیر از IE
&	&	

نکته: در برخی استانداردها (بیشتر برای XML) برای کاراکتر ' از عبارت ' استفاده می‌شود. این عبارت جایگزین به غیر از IE در بقیه مرورگرها درست کار می‌کند.

این کاراکترها در واقع از عناصر اصلی تشکیل‌دهنده ساختار HTML هستند، بنابراین وجود آن‌ها درون یک متن می‌تواند در روند رندر صفحات HTML اختلال ایجاد کند. بنابراین با استفاده از HTML Encoding و تبدیل این کاراکترها به معادلشان (عباراتی که مرورگرها آن‌ها را می‌شناسند)، می‌توان از نمایش درست این کاراکترها مطمئن شد. البته یکی دیگر از دلایل مهم اعمال این انکدینگ، افزایش امنیت و جلوگیری از حملات XSS است.

فرمت این عبارات معادل به صورت **&entity_name;** است. به کل این عبارت اصطلاحاً Character Entity گفته می‌شود. این عبارات با کاراکتر & شروع شده و به یک کاراکتر ; ختم می‌شوند. کلمه میان این دو کاراکتر نیز عبارت جایگزین (یا همان entity name) هر یک از این کاراکترهاست که در لینک بالا به همراه بسیاری دیگر از کاراکترها اشاره شده است ([^](#)). روش دیگری نیز برای کد کردن کاراکترها با فرمت **&#entity_number;** وجود دارد. این entity_number در واقع کد کاراکتر مربوطه در جدول کاراکترست جاری مرورگر است. معمولاً این کدها منطبق بر جدول ASCII هستند. برای کاراکترهای خارج از جدول اسکی هم از سایر جداول (مثلاً یونیکد) استفاده می‌شود. عملیات انکدینگ برای کاراکترهای با کد 160 تا 255 (براساس استاندارد ISO-8859-1) با این روش انجام می‌شود ([^](#)). اطلاعات بیشتر راجع به این کدها در [اینجا](#) آورده شده است.

خوشبختانه در سمت سرور، در دات‌نت روش‌های گوناگون و قابل اطمینانی برای اعمال این انکدینگ وجود دارد. اما متأسفانه در سمت کلاینت چنین امکاناتی اصلاً فراهم نیست و برنامه نویسان خود باید دست به کار شوند. از آنجاکه امروزه قسمت‌های بیشتری از اپلیکیشن‌های تحت وب در سمت کلاینت پیاده می‌شوند و کتابخانه‌های سمت کلاینت روز به روز پُرترفداتر می‌شوند وجود نمونه‌های مشابه از این متدها در سمت کلاینت می‌تواند بسیار مفید باشد. بنابراین تمرکز اصلی ادامه این مطلب بیشتر بر نحوه اعمال این انکدینگ در سمت کلاینت با استفاده از زبان جاوا اسکریپت است.

Html Encoding در دات‌نت

در دات‌نت متدهای متعددی برای اعمال HTML Encoding وجود دارد. برخی از آن‌ها صرفاً برای اسناد HTML طراحی شده‌اند و برخی دیگر یک پیاده‌سازی کلی دارند و بعضی نیز برای فایل‌های XML ارائه شده‌اند. این متدها عبارتند از:

متد [System.Security.SecurityElement.Escape](#): این متد بیشتر برای اعمال این انکدینگ در XML به کار می‌رود. در این متد 5 کاراکتر اشاره شده در بالا به عبارات معادل انکد می‌شوند. البته برای کاراکتر ' از عبارت ' استفاده می‌شود.

متدهای موجود در [System.Net.WebUtility](#) : متدهای [HtmlEncode](#) و [HtmlDecode](#) موجود در این کلاس عملیات انکدینگ را انجام می‌دهند. این کلاس از دات نت 4 اضافه شده است.

متدهای کلاس [System.Web.HttpUtility](#) : در این کلاس از متدهای موجود در کلاس [System.Web.Util.HttpEncoder](#) استفاده می‌شود. در پیاده‌سازی پیش‌فرض، متدهای این کلاس از متدهای موجود در کلاس [WebUtility](#) استفاده می‌کنند. البته می‌توان با فراهم کردن یک Encoder سفارشی و تنظیم آن در فایل کانفیگ (خاصیت [encoderType](#) در قسمت [HttpRuntime](#)) این رفتار را تغییر داد. دلیل اصلی جابجایی مکان پیاده‌سازی این متدها از دات نت 4 به بعد نیز به همین دلیل است. (اطلاعات بیشتر [^](#) و [^](#)).

متدهای موجود در [System.Web.HttpServerUtility](#) : متدهای [HtmlEncode](#) و [HtmlDecode](#) موجود در این کلاس مستقیماً از متدهای موجود در کلاس [HttpUtility](#) استفاده می‌کنند. خاصیت [Server](#) موجود در [HttpContext](#) یا در کلاس [Page](#) از نوع این کلاس است.

متدهای موجود در کلاس [System.Web.Security.AntiXss.AntiXssEncoder](#) : این کلاس از دات نت 4.5 اضافه شده است. همانطور که از نام این کلاس بر می‌آید، از [HttpEncoder](#) مشتق شده است که در متدهای مرتبط با [html encoding](#) تغییراتی در آن اعمال شده است. متدهای این کلاس برای امنیت بیشتر به جای استفاده از [Black List](#) از یک [White List](#) استفاده می‌کنند.

در حال حاضر بهترین گزینه موجود برای عملیات انکدینگ، متدهای موجود در کلاس [WebUtility](#) هستند. از آنجاکه این کلاس در فضای [System.Net](#) و در کتابخانه [System.dll](#) قرار دارد (کتابخانه‌ای که معمولاً برای تمام برنامه‌های دات‌نتی نیاز است)، بنابراین بارگذاری آن در برنامه نیز بار اضافی بر حافظه تحمیل نمی‌کند.

پیاده‌سازی عملیات [HtmlEncode](#) کار سختی نیست. مثلاً می‌توان برای سادگی از متد [Replace](#) استفاده کرد. اما برای رشته‌های طولانی این متد کارایی مناسبی ندارد. به همین دلیل در تمام پیاده‌سازی‌ها، معمولاً از یک حلقه بر روی تمام کاراکترهای رشته موردنظر برای یافتن کاراکترهای غیرمجاز استفاده می‌شود. در کدهای متدهای موجود، برای افزایش سرعت حتی از اشاره‌گر و کدهای [unsafe](#) نیز استفاده شده است.

برای افزایش کارایی در تولید رشته نهایی تبدیل‌شده، بهتر است از یک [StringBuilder](#) استفاده شود. در پیاده‌سازی‌های متدهای بالا برای اینکار معمولاً از یک [TextWriter](#) استفاده می‌شود. [TextWriter](#)های موجود از کلاس [StrigBuilder](#) برای دستکاری رشته‌ها استفاده می‌کنند.

صرفاً جهت آشنایی بیشتر، پیاده‌سازی خلاصه‌شده متد [HtmlEncode](#) در کلاس [WebUtility](#) در زیر آورده شده است:

```
public static unsafe void HtmlEncode(string value, TextWriter output)
{
    int index = IndexOfHtmlEncodingChars(value, 0);
    if (index == -1)
    {
        output.Write(value);
        return;
    }
    int cch = value.Length - index;
    fixed (char* str = value)
    {
        char* pch = str;
        while (index-- > 0)
        {
            output.Write(*pch++);
        }
        while (cch-- > 0)
        {
            char ch = *pch++;
            if (ch <= '>')
            {
                switch (ch)
                {

```

```

        case '<':
            output.Write("&lt;");
            break;
        case '>':
            output.Write("&gt;");
            break;
        case '"':
            output.Write("&quot;");
            break;
        case '\\':
            output.Write("&#39;");
            break;
        case '&':
            output.Write("&amp;");
            break;
        default:
            output.Write(ch);
            break;
    }
}
else if (ch >= 160 && ch < 256)
{
    // The seemingly arbitrary 160 comes from RFC
    output.Write("&#");
    output.Write(((int)ch).ToString(NumberFormatInfo.InvariantInfo));
    output.Write(';');
}
else
{
    output.Write(ch);
}
}
}
}
private static unsafe int IndexOfHtmlEncodingChars(string s, int startPos)
{
    int cch = s.Length - startPos;
    fixed (char* str = s)
    {
        for (char* pch = &str[startPos]; cch > 0; pch++, cch--)
        {
            char ch = *pch;
            if (ch <= '>')
            {
                switch (ch)
                {
                    case '<':
                    case '>':
                    case '"':
                    case '\\':
                    case '&':
                        return s.Length - cch;
                }
            }
            else if (ch >= 160 && ch < 256)
            {
                return s.Length - cch;
            }
        }
    }
    return -1;
}
}

```

در ابتدا بررسی می‌شود که آیا اصلاً متن ورودی حاوی کاراکترهای غیرمجاز است یا خیر. در صورت عدم وجود چنین کاراکترهایی، کار متد با برگشت خود متن ورودی پایان می‌یابد. در غیر این صورت عملیات انکدینگ آغاز می‌شود. همان‌طور که می‌بینید عملیات انکدینگ برای 5 کاراکتر اشاره شده به صورت جداگانه انجام می‌شود و برای کاراکترهای با کد 160 تا 255 (با توجه به توضیحات موجود در مقدمه) نیز با استاندارد `&#code;` عملیات تبدیل انجام می‌شود.

در سمت دیگر، پیاده‌سازی بهینه متد `HtmlDecode` چندان ساده نیست. چون به جای یافتن یک کاراکتر غیرمجاز باید به دنبال عبارات چند کاراکتری معادل گشت که کاری نسبتاً پیچیده است.

اطلاعات و پیاده‌سازی نسبتاً کاملی درباره `Html Encoding` در سمت سرور در [اینجا](#) قابل مشاهده است.

نکته: در صورت نیاز به کد کردن سایر کاراکترها (مثلا کاراکترهای یونیکد) پیاده‌سازی‌های موجود کارا نخواهند بود. بنابراین باید encoder سفارشی خود را تهیه کنید. مثلا می‌توانید شرط دوم در بررسی کد کاراکترها را بردارید (منظور قسمت $ch < 256$) که در این صورت متد شما محدوده وسیعی را پوشش می‌دهد. اما دقت کنید که با این تغییر متدی سفارشی برای عملیات decode نیز باید تهیه کنید!

Html Encoding در جاوا اسکریپت

برای انجام عملیات Url Encoding در جاوا اسکریپت چند متد توکار وجود دارد، که فرایند کلی عملیات همه آن‌ها تقریبا یکسان است. اما متاسفانه برای انجام عملیات Html Encoding متدی در جاوا اسکریپت وجود ندارد. بنابراین متدهای مربوطه باید توسط خود برنامه‌نویسان پیاده‌سازی شوند.

یک روش برای اینکار استفاده از لیست اشاره‌شده در بالا و انجام عملیات replace برای تمام این کاراکترهاست (5 کاراکتر اصلی و در صورت نیاز سایر کاراکترها). این کار می‌تواند کمی سخت باشد و درواقع پیاده‌سازی چنین متدی نسبتا مشکل نیز هست (مخصوصا عملیات decode). اما خوشبختانه امکانی در اسناد html وجود دارد که این کار (مخصوصا Decode کردن) را آسان می‌کند.

این روش جالب برای انجام عملیات Html Encoding در جاوا اسکریپت، استفاده از یک قابلیت توکار در مرورگرهاست. عناصر DOM (مانند div) دو خاصیت **innerHTML** و **innerText** دارند که مرورگرها با توجه به مقادیر تنظیم‌شده برای هر یک، عملیات coding و decoding مربوطه را به صورت کاملا خودکار انجام داده و مقدار خاصیت دیگر را به‌روزرسانی می‌کنند (دقت کنید که در این دو پراپرتی، کلمه HTML کاملا با حروف بزرگ است، برخلاف Text که تنها حرف اول آن بزرگ است).

برای روشن‌تر شدن موضوع به مثال زیر برای عملیات encode توجه کنید:

```
<div id="log"></div>
<script type="text/javascript">
  var element = document.getElementById('log');
  element.innerText = '<html> encoding </html>';
  console.log(element.innerHTML);
</script>
```

که خروجی زیر را خواهد داشت:

```
&lt;html&gt; encoding &lt;/html&gt;
```

عکس این عملیات یعنی decoding نیز با استفاده از کدی مثل زیر امکان‌پذیر است:

```
<div id="log">
</div>
<script type="text/javascript">
  var element = document.getElementById('log');
  element.innerHTML = "&lt;html&gt; encoding &lt;/html&gt;";
  console.log(element.innerText);
</script>
```

خروجی کد بالا به صورت زیر است:

```
<html> encoding </html>
```

می‌بینید که با استفاده از این ویژگی جالب، می‌توان عملیات Html Encoding را انجام داد. در ادامه پیاده‌سازی مناسب این دو متد آورده شد است.

متد `htmlEncode`

برای پیاده‌سازی این متد برای حالت استفاده مستقیم داریم:

```
String.htmlEncode = function (s) {
    var el = document.createElement("div");
    el.innerText = s || '';
    return el.innerHTML;
};
```

در اینجا با استفاده از متد `createElement` شی `document` یک المان `DOM` (در اینجا `div`) ایجاد شده و سپس با توجه به توضیحات بالا خاصیت `innerText` آن به مقدار ورودی تنظیم می‌شود. استفاده از عبارت `s || ''` در اینجا برای جلوگیری از برگشت عبارات ناخواسته (مثل `undefined` یا `null`) برای ورودی‌های غیرمجاز است. درنهایت خاصیت `innerHTML` این المان به عنوان رشته انکدشده برگشت داده می‌شود.

نحوه استفاده از این متد به صورت زیر است:

```
console.log(String.htmlEncode("<html>"));
//result:    &lt;html&gt;
```

و برای حالت استفاده از خاصیت `prototype` داریم:

```
String.prototype.htmlEncode = function () {
    var el = document.createElement("div");
    el.innerText = this.toString();
    return el.innerHTML;
};
```

نحوه استفاده از این متد نیز به صورت زیر است:

```
console.log("<html>".htmlEncode());
//result:    &lt;html&gt;
```

متد `htmlDecode`

با استفاده از مطالب اشاره‌شده در بالا، پیاده‌سازی این متد به صورت زیر است:

```
String.htmlDecode = function (s) {
    var el = document.createElement("div");
    el.innerHTML = s || '';
    return el.innerText;
};
```

و به‌صورت خاصیتی از `prototype` شی `String` داریم:

```
String.prototype.htmlDecode = function () {
    var el = document.createElement("div");
```

```
el.innerHTML = this.toString();
return el.innerText;
};
```

نحوه استفاده از این متدها هم به صورت زیر است:

```
console.log(String.htmlDecode("&lt;html&gt;"));
console.log("&lt;html&gt;".htmlDecode());
```

پیاده‌سازی با استفاده از jQuery

در صورت در دسترس بودن کتابخانه jQuery، کار پیاده‌سازی این متدها بسیار ساده‌تر خواهد شد. برای این کار می‌توان از متدهای زیر استفاده کرد:

- متد **htmlEncode** :

```
String.htmlEncode = function (s) {
    return $('<div/>').text(value).html();
};

String.prototype.htmlEncode = function () {
    return $('<div/>').text(this.toString()).html();
};
```

- متد **htmlDecode** :

```
String.htmlDecode = function (s) {
    return $('<div/>').html(s).text();
};

String.prototype.htmlDecode = function () {
    return $('<div/>').html(this.toString()).text();
};
```

نکات پایانی

1. با اینکه به نظر می‌رسد در متدهای ارائه شده در بالا، بین نسخه‌های معمولی و نسخه مخصوص jQuery تفاوتی وجود ندارد اما تست زیر نشان می‌دهد که نکات ریزی باعث به وجود آمدن برخی تفاوت‌ها می‌شود. رشته زیر را در نظر بگیرید:

```
var value = "a \n b";
```

با استفاده از متد **htmlEncode** معمولی نشان داده شده در بالا، عبارت انکدشده رشته فوق به صورت زیر خواهد بود:

"a
 b"

می‌بینید که به صورت هوشمندانه‌ای! مقدار **\n** به تگ **
** انکد شده است. اما اگر با استفاده از متد نوشته شده با jQuery سعی

به انکد کردن این رشته کنیم، می بینیم که مقدار \n بدین صورت انکد نمی شود! حال کدام روش درست و استاندارد است؟

در ابتدای این مطلب هم اشاره شده بود که Html Encoding برای کد کردن یکسری کاراکتر غیرمجاز در متون موجود در صفحات HTML بکار می رود و معمولا همان 5 کاراکتر اشاره شده در بالا به عنوان کاراکترهای اصلی غیرمجاز به حساب می آیند. کاراکتر \n از این نوع کاراکترها محسوب نمی شود. هم چنین از آنجاکه عملیات عکس این تبدیل در Decode مربوطه صورت نمی گیرد، تبدیل این کاراکتر به معادلش در html اصلا کاری منطقی نیست و باعث خراب شدن متن موردنظر می شود.

با استفاده از متدهای HtmlEncode موجود در کلاس های دات نت (WebUtility و HtmlUtility که در بالا به آن ها اشاره شده بود) عملیات انکدینگ برای این رشته تکرار شد و نتیجه حاصله نشان داد که عبارت \n در خروجی این متدها نیز انکد نمی شود. بنابراین متد نوشته شده با استفاده از jQuery خروجی های استانداردتری ارائه می دهد.

با [کمی تحقیق](#) و بررسی کدهای jQuery مشخص شد که دلیل این تفاوت، در استفاده از متد createTextNode از شی document در متد text() است. بنابراین برای بهبود متد htmlEncode اولیه داریم:

```
String.htmlEncode = function (s) {
    var el = document.createElement("div");
    var txt = document.createTextNode(s);
    el.appendChild(txt);
    return el.innerHTML;
};
```

با استفاده از این متد نتایج مشابه متد نوشته شده با jQuery حاصل خواهد شد.

.

.

2. نکته مهم دیگری که باید بدان توجه داشت برقراری اصل مهم زیر در عملیات انکدینگ است:

```
String.htmlDecode(String.htmlEncode(myString)) === myString;
```

حال سعی می کنیم که برقراری این شرط را در یک مثال بررسی کنیم:

```
var myString = "<HTML>";
String.htmlDecode(String.htmlEncode(myString)) === myString;
// result: true
// -----
myString = "<اچ تی ام ال>";
String.htmlDecode(String.htmlEncode(myString)) === myString;
// result: true
```

تا اینجا همه چیز ظاهرا درست پیش رفته است. اما حالا مثال زیر را درنظر بگیرید:

```
myString = "a \r b";
String.htmlDecode(String.htmlEncode(myString)) === myString;
// result: false
```

می بینید که با وارد شدن کاراکتر \r کار خراب می شود. این نتیجه برای تمامی متدهای جاوا اسکریپتی نشان داده شده صادق است. اما متدهای دات نت اشاره شده در ابتدای این مطلب با این کاراکتر مشکلی ندارند و نتیجه درستی برمی گردانند. بنابراین یک جای کار می لنگد!

پس از کمی تحقیق و بررسی بیشتر مشخص شد که مرورگرها در تبدیل کاراکترها، کاراکتر carriage return (یا CR یا همان \r) با کد اسکی 13 یا 0D را تبدیل به کاراکتر line feed (یا LF یا \n با کد اسکی 10 یا 0A) می کنند. برای آزمایش این نکته می توانید از سه خط زیر استفاده کنید:

```
console.log(escape(String.htmlDecode('\r'))); // result: %0A : it is url encode of character '\n'
```

```
console.log(escape(String.htmlDecode('\n'))); // result:    %0A
console.log(escape(String.htmlDecode('\r\n'))); // result:    %0A
```

با بررسی بیشتر مشخص شد که این تبدیل به محض مقداردهی به یکی از خاصیت‌های یک عنصر DOM صورت می‌گیرد. برای مثال کد زیر را در مرورگرهای مختلف امتحان کنید:

```
var el = document.createElement('div');
el.innerText = '\r';
console.log(escape(el.innerText)); // result:    %0A
el.innerHTML = '\r';
console.log(escape(el.innerHTML)); // result:    %0A
console.log(escape('\r')); // result:    %0D
```

با بررسی‌هایی که من کردم دلیل و یا راه‌حلی برای این مشکل پیدا نکردم! بنابراین در استفاده از این متدها باید این نکته را مدنظر قرار داد. از آنجاکه این مشکل حالتی به خصوص دارد نمی‌توان راه‌حلی کلی برای آن ارائه داد. پس برای موقعیت‌های گوناگون با توجه به زوایای روشن‌شده از این مشکل باید به دنبال راه‌حل مناسب بود.

البته ممکن است این اشکال در مورد کاراکترهای دیگری هم وجود داشته باشد که من به آن برخورد نکرده باشم (با در نظر گرفتن تفاوت میان مرورگرهای مختلف ممکن است پیچیده‌تر هم باشد).

نکته: از آنجاکه برای رفع این مشکل، پیاده‌سازی متد `htmlDecode` به این کاملی، با عدم استفاده از ویژگی پراپرتی‌های `innerHTML` و `innerText`، کاری نسبتاً سخت و پیچیده و طولانی است، بنابراین در بیشتر حالات می‌توان از این مشکل صرف‌نظر کرد! به همین دلیل در اینجا نیز متد دیگری برای رفع این مشکل ارائه نمی‌شود!

.

.

3. یک مشکل دیگر که این متدها دارند این است که متاسفانه در متد `htmlEncode`، از 5 کاراکتر معروف بالا، کاراکترهای ' و " در این متدها اصلاً تبدیل نمی‌شوند. همچنین سایر کاراکترهای عنوان‌دار یا کاراکترهای خارج از جدول ASCII (مثلاً کاراکترهای با کد 160 تا 255 یا کاراکترهای یونیکد) نیز که معمولاً انکد می‌شوند در این متد تغییری نمی‌کنند و به همان صورت برگشت داده می‌شوند.

هرچند متد `htmlDecode` نشان داده شده در این مطلب، به درستی تمامی عبارات معادل (حتی عبارات معادل غیر از 5 کاراکتر نشان داده شده در بالا با هر دو استاندارد `&character-entity` و `&#code`) را تبدیل کرده و کاراکتر درست را برمی‌گرداند.

برای اصلاح این مشکل می‌توان متد `htmlEncode` را کاملاً به صورت دستی و مستقیم نوشت و اعمال انکدینگ‌های موردنیاز را با استفاده یک حلقه روی تمام کاراکترها متن موردنظر انجام داد. چیزی شبیه به کد زیر:

```
String.htmlEncode = function (text) {
  text = text || '';
  var encoded = '';
  for (var i = 0; i < text.length; i++) {
    var c = text[i];
    switch (c) {
      case '<':
        encoded += '&lt;';
        break;
      case '>':
        encoded += '&gt;';
        break;
      case '&':
        encoded += '&amp;';
        break;
      case '"':
        encoded += '&quot;';
        break;
      case "'":
        encoded += '&apos;';
        break;
    }
  }
  return encoded;
}
```



```

        encoded += '&#39;';
        break;
    default:
        // the upper limit can be removed to support more chars...
        var code = c.charCodeAt();
        if (code >= 160 & code < 256)
            encoded += '&#' + code + ';';
        else
            encoded += c;
    }
}
return encoded;
};

```

روش استفاده شده در متد بالا همانند متد `HtmlEncode` در کلاس `WebUtility` است.

کتابخانه‌های موجود

هرچند توضیحات ارائه شده در این مطلب کافی هستند، اما صرفاً برای آشنایی با سایر کتابخانه‌های موجود، روش‌های استفاده‌شده در آن‌ها و نقایص و مزایای آن‌ها این قسمت اضافه شده است.

[Prototype](#)

: این کتابخانه شامل مجموعه‌ای از متدهای کمکی برای راحتی کار در سمت کلاینت است. برای عملیات `html encoding` دو متد `unescapeHTML` و `escapeHTML` دارد که به صورت زیر پیاده شده‌اند:

```

function escapeHTML() {
    return this.replace(/&/g, '&amp;').replace(/</g, '&lt;').replace(/>/g, '&gt;');
}

function unescapeHTML() {
    return this.stripTags().replace(/&lt;/g, '<').replace(/&gt;/g, '>').replace(/&amp;/g, '&');
}

```

همان‌طور که می‌بینید در این متدها از `replace` استفاده شده است که برای متن‌های طولانی کندتر از روش‌های نشان داده‌شده در این مطلب است. همچنین عملیات `انکد` و `دیکد` را تنها برای 3 کاراکتر `<` و `>` و `&` انجام می‌دهد که نقص بزرگی محسوب می‌شود.

[jQuery.string](#)

: این پلاگین حاوی چند متد برای کار با رشته‌هاست که یکی از این متدها با نام [htmlspecialchars](#) مخصوص عملیات `انکدینگ` است. در این متد تنها همان 5 کاراکتر اصلی تبدیل می‌شوند. متأسفانه متدی برای `decode` در این پلاگین وجود ندارد. پیاده‌سازی خلاصه‌شده این کتابخانه تنها برای نمایش نحوه عملکرد متد فوق به صورت زیر است:

```

var andExp = /&/g,
    htmlExp = [/(<|>|")/g, /(<|>|')/g, /(<|>|'|")/g],
    htmlCharMap = { '<': '&lt;', '>': '&gt;', '"': '&quot;', "'": '&apos;' },
    htmlReplace = function (all, $1) {
        return htmlCharMap[$1];
    };
$.extend({
    // convert special html characters
    htmlspecialchars: function (string, quot) {
        return string.replace(andExp, '&amp;').replace(htmlExp[quot || 0], htmlReplace);
    }
});

```

نحوه استفاده از این متد هم به صورت زیر است:

```
$.htmlspecialchars("<div>");
```

[\\$.string](#)

: پلاگین دیگری برای jQuery که عملیات مربوط به رشته‌ها را دربر دارد. در این پلاگین برای عملیات انکدینگ دو متد escapeHTML و unescapeHTML به صورت زیر تعریف شده‌اند:

```
this.escapeHTML = function (s) {
    this.str = this.s(s)
        .split('&').join('&amp;')
        .split('<').join('&lt;')
        .split('>').join('&gt;');
    return this;
};

this.unescapeHTML = function (s) {
    this.str = this.stripTags(this.s(s)).str.replace(/&amp;/g, '&').replace(/&lt;/g,
    '<').replace(/&gt;/g, '>');
    return this;
};
```

همان‌طور که می‌بینید در متد encode این پلاگین از یک روش جالب اما به نسبت ناکارآمد در رشته‌های طولانی، برای استخراج کاراکترهای غیرمجاز استفاده شده است. در این متدها هم تنها 3 کاراکتر & و > و < انکد و دیکد می‌شوند.

[encoder.js](#)

: کتابخانه نسبتاً کاملی برای عملیات انکدینگ رشته‌ها در سمت کلاینت. این کتابخانه علاوه بر encode و decode رشته‌ها متدهایی برای تبدیل html entityها به فرمت عددی‌شان و برعکس، حذف کاراکترهای یونیکد، بررسی اینکه رشته ورودی شامل کاراکترهای انکد شده است، جلوگیری از انکدینگ مجدد یک رشته و ... نیز دارد.

[htmlEncode](#)

: این متد پیاده‌سازی کاملی برای اجرای عملیات Html Encode دارد و محدوده وسیعی از کاراکترها را نیز تبدیل می‌کند. مشاهده عملیات موجود در این متد برای آشنایی با مطالب ظریف‌تر پیشنهاد می‌شود.

منابع برای مطالعه بیشتر

http://en.wikipedia.org/wiki/Character_encodings_in_HTML

http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_XML_and_HTML_character_entity_references

<http://stackoverflow.com/questions/1812473/difference-between-url-encode-and-html-encode>

<http://stackoverflow.com/questions/1219860/javascript-jquery-html-encoding>

<http://d802.nexlink.net/Gabriel/archive/2008/10/15/howto-html-encode-a-string-in-javascript.aspx>

http://www.jardinesoftware.com/Documents/ASPNET_HTML_Encoding.pdf

<http://www.west-wind.com/weblog/posts/2009/Feb/05/Html-and-Uri-String-Encoding-without-SystemWeb>

<http://blog.binarymist.net/tag/infosec>

<http://www.w3.org/TR/REC-htm140/sgml/entities.html> http://www.w3schools.com/html/html_entities.asp

http://www.w3schools.com/tags/ref_entities.asp

<http://www.strictly-software.com/htmlencode>

در صورتیکه بخواهید برای نسخه‌های مختلف اینترنت اکسپلورر style‌های مختلفی را بنویسید، کافی‌است از 4 کاراکتر منحصر به فرد (_ *) استفاده کنید.

IE8 and Below

برای اینکار در IE8 و پایین‌تر از آن، به انتهای هر استایل "9" را اضافه کنید. فقط "9" را می‌توان برای این کار استفاده کرد و تغییر دادن آن به عبارتی دیگر مثلاً "IE" اشتباه است. حتی "8" هم برای انجام اینکار درست نیست و فقط "9" کار می‌کند.

```
body {
  color: red; /* all browsers, of course */
  color : green\9; /* IE8 and below */
}
```

IE7 and Below برای اینکه در IE7 به طور مشخص، تغییری ایجاد کنید، کافی‌است ابتدای هر property، یک کاراکتر "*" اضافه کنید.

```
body {
  color: red; /* all browsers, of course */
  color : green\9; /* IE8 and below */
  *color : yellow; /* IE7 and below */
}
```

IE6 و برای اینکه در IE6 به طور مشخص، تغییری ایجاد کنید، کافی‌است ابتدای هر property یک کاراکتر "_ " استفاده کنید.

```
body {
  color: red; /* all browsers, of course */
  color : green\9; /* IE8 and below */
  *color : yellow; /* IE7 and below */
  _color : orange; /* IE6 */
}
```